

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

[જન્મ શતાબ્દિ અંક]

સ્વ. આચાર્યશ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજ.

યચ્ચારિત્રગુણૈઃ સદાતિ વિમલૈરાકૃષ્ટમુર્ચીતલે—

ભવ્યં ભારતજૈનમંડલમિદં યસ્ય સ્મરત્યાતુરમ્ ॥

યન્નિકૃપ્યા હિ વિહત્ય સદ્ગુણ્યશઃ સંતન્વતે તદ્ગુણે—

સ્તમૈશ્રીગુરુષે નમોઽસ્તુ વિજયાનંદાય સત્સૂરયે ॥

પુસ્તક ૩૩ મું]

:: ચૈત્ર ::

[અંક ૬ મો.

વિષય-પરિચય.

૧ અમર શ્રી આત્મારામજી...	જેયંદ કાળીદાસ મહેતા (ચંદ્ર)	૨૧૧
૨ શ્રી વીતરાગ સ્તવ ભાષાનુવાદ (ડૉ. ભગવાનદાસ મનસુખજી મહેતા)		૨૧૨
૩ શ્રીમાન્ સોમસુંદરસૂરિરાજકૃત સંવિજ્ઞ સાધુ યોગ્ય કુલક મધ્યેના નિયમો.	(લે. સ. ક. વિ.)	૨૧૫
૪ સત્ય જ્ઞાનનું રહસ્ય.	(અનુવાદ)	૨૧૯
૫ શ્રીવીર-વિહાર મીમાંસા ...	(શ્રી વિજયેન્દ્રસૂરિજી)...	૨૨૧
૬ શ્રી આત્મારામજી મહારાજની જન્મશતાબ્દિ વર્ણન.		૨૨૭

શ્રી શત્રુંજય તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ધાર [અને શ્રી સમરોશાહ]

(ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ)

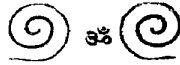
ચૌદમા સૈકામાં શ્રી સમરોશાહ ઓસવાળે પવિત્ર શ્રી શત્રુંજય તીર્થનો ઉદ્ધાર કર્યો છે. તેનું ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ રસમય વર્ણન બાળજીવો (બાળક-બાળકીઓ) પણ હાંશે હાંશે વાંચી શકે તેવી ગુજરાતી સાદી ભાષામાં લખાયેલ છે. શત્રુંજય મુખ્ય મંદિરની છળી સાથે આપવામાં આવેલ છે. વાંચતા શ્રદ્ધાળુઓની લાવના વિકસ્વર થાય તેવું છે. સહુ કોઈ લાલ લઈ શકે, તેમજ પ્રભાવના કરવા માટે મન વધે તે માટે માત્ર બે આના (પોસ્ટ બુદ્ધ) કિંમત રાખેલ છે.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સમા-ભાવનગર.

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (ભાષાંતર)

(છપાય છે)

આ ગ્રંથ જેમાં ચોવીશ તીર્થંકર ભગવાનના ઘણા સંક્ષિપ્તમાં ચરિત્રો આપવામાં આવેલ છે. આટલા ટુંકા, એટલા મનોહર અને બાળજીવો સર-લતાથી તરતજ ગ્રહણ કરી શકે બદકે કંઠાત્ર પણ કરી શકે તેવા સાદા રસમય સુંદર ચરિત્રો છે. જૈન પાઠશાળા, કન્યાશાળા, જૈન વિદ્યાલયમાં ઐતિહાસિક શિક્ષણ તરીકે ચલાવી શકાય તેવું છે. મદદની જરૂર છે. આર્થિક સહાય આપનારની ઇચ્છા મુજબ અદ્ય કિંમતથી કે વિના મૂલ્યે સ્થાના ધારા પ્રમાણે ભેટ પણ આપી શકાશે.

શ્રી આત્માનન્દ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૩૩ } વીર સં. ૨૪૬૨. ચૈત્ર આત્મ સં. ૪૦. { અંક ૯ મો.

અમર શ્રી આત્મારામજી

અમર તું અવનિયે રે, ઓ વિજ્યાનંદસૂરિ,
 ધર્મને કાળે રે, તેં પ્રવૃત્તિ કીધી પૂરી.
 જૈન ધર્મ પર અનેક આક્રમણ, ઉતર્યાંતા જે કાળે;
 મહારથી જેમ ઝઝુમી સ્વામી, રક્ષેા ધર્મ તે ટાળે. અમર
 અજ્ઞાનતિમિર ધનધોર ઘેરાયું, જિન દર્શન પર જ્યારે;
 જ્ઞાન મશાલ ધરી તેં ગુરૂજી, પ્રકાશ પાથર્યો ત્યારે. અમર
 તુજ જીવન સમધુર સુવાસો, આજ સુધી છે મ્હેકી;
 જુગ જુગ જીવો તવ પૂણ્યકથાએ, કરવા અમ દ્રઢ ટેકી. અમર
 અમર તું અવનિયે રે, ધન્ય ઓ વિજ્યાનંદજી !
 તવ શતાબ્દિ રે, અમ મન આનંદકંદજી !
 ફૂલ નહીં પણ ફૂલની પાંખડી, અમ અન્તર અર્ધ્ય તું લેજે;
 સ્વીકારીને સ્વામી સ્વર્ગેથી, સંઘને સન્મતિ દેજે. અમર
 ઉપકારી તવ જીવનનાં, સો વર્ષ થયાં પૂરાં;
 આજ ઉમંગે શતાબ્દિ ઉજવીયે, થઈ તુજ પ્રિય વલ્લભશૂરા !
 અમર તું અવનિયે રે, ઓ વિજ્યાનંદ સ્વામી !
 તવ પૂણ્ય સ્મરણે રે, શીઘ્ર રહે અમ નામી !

જેચંદ કાળીદાસ મહેતા (ચંદ્ર)

૧ શ્રી વિજ્યાનંદજી જન્મશતાબ્દિ પ્રસંગે બોલાએલું કાવ્ય

૨૧૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી વીતરાગ સ્તવ ભાષાનુવાદ.

નવમો પ્રકાશ.

કલિકાલપ્રશંસા.*

દોહરા.

અદ્ય કાળમાં તુજ જ્યાં, ભક્તિફલ મળતું જ;
 ૧ કલિકાલ જ તે હો ભલે ! કૃતયુગાદિથી શું જ ? ૧
 સુષમથકી^૨ દુષમ વિષે, સફળ કૃપા તુજ થાય;
 મરુમાં કલ્પતરુ સ્થિતિ, મેરુ કરતાં શ્લાઘ્ય. ૨

* આ પ્રકાશમાં શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીએ કલિકાલના પ્રશંસાના બ્હાને શ્રી વીતરાગદેવ પ્રત્યે અદ્ભુત ભક્તિ પ્રદર્શિત કરી છે. અત્રે દેખીતી રીતે પ્રથમ દૃષ્ટિએ તો કલિકાલની પ્રશંસા કરી છે, પરંતુ ગર્ભિત રીતે વ્યંગ્યપણે તેની નિન્દા કરી છે. આ વ્યાજસ્તુતિ અલંકાર કહેવાય છે; કારણ કે દેખીતી પ્રશંસા નિન્દારૂપે પર્યાવસાન પામે છે. પરિણમે છે. બાંકા ઉતરી વિચારતાં આ સ્પષ્ટ થશે.

૧. જે કલિકાળમાં ત્હારી ભક્તિનું ફળ અદ્ય કાળમાં જ સાંપડે છે તે કલિકાલ જ (ગમે તેવો દુષ્ટ છતાં) અમને ભલે હો ! અમારે કૃતયુગ આદિ સારા કાળનું કંઈ પ્રયોજન નથી; કારણ જગતમાં સારભૂત પ્રાપ્તવ્ય તો ત્હારી ભક્તિ છે, અને તે જ પ્રાપ્ત થઈ તો અમારે કૃતયુગ આદિની અપેક્ષા નથી. અદ્યકાળમાં ફળ મળવાનું કારણ એ કે કલિકાલમાં એવા પ્રતિફલ સંયોગો વર્તે છે કે દૃઢતા વિના ભક્તિ પામવી દુર્લભ છે, એટલે દૃઢતર ભક્તિનું ફળ અદ્યકાળમાં મળે એમાં આશ્ચર્ય નથી.

૨. સુષમ કાળ કરતાં દુષમ કાળમાં ત્હારી કૃપા અધિક ફલવતી છે; તેનું દૃષ્ટાંત આપે છે.—મેરુ ઉપર કલ્પવૃક્ષ હોય તેના કરતાં મરુભૂમિમાં હોય તો તે અધિક પ્રશંસાપાત્ર છે. જેમ વસ્તુની દુર્લભતા તેમ તેનું મૂલ્ય વધારે એ અર્થશાસ્ત્રનો વ્યવહારિક નિયમ છે; પરમાર્થમાં પણ તેમજ. આ કાળને દુષમ કહેવાનું કારણ:—

“ જિનાગમમાં આ કાળને ‘દુષમ’ એવી સંજ્ઞા કહી છે, તે પ્રત્યક્ષ દેખાય છે, કેમકે દુષ્સમ શબ્દનો અર્થ દુઃખે કરીને પ્રાપ્ત થવા યોગ્ય એવો થાય છે. તે દુઃખે કરીને પ્રાપ્ત થવા યોગ્ય તો એવો એક પરમાર્થ માર્ગ મુખ્યપણે કહી શકાય અને તેવી સ્થિતિ પ્રત્યક્ષ જોવામાં આવે છે. જે કે પરમાર્થ માર્ગનું દુર્લભપણું તો સર્વ કાળને વિષે છે; પણ આવા કાળને વિષે તો વિશેષ કરીને કાળ પણ દુર્લભપણાનાં કારણરૂપ છે.

શ્રીમદ રાજચંદ્ર. પૃ. ૩૧૭.

શ્રી વીતરાગ સ્તવ.

૨૧૩

શ્રાદ્ધ શ્રોતૃ ^૩ વક્તા સુધી, ઉભય યોગ ને થાય;	
તુજ શાસન સામ્રાજ્ય તો, એકછત્ર કલિમાંય.	૩
યુગાન્તરે પણ નાથ ! ને, ઉચ્છંખલ ^૪ ખલ લોક;	
તો કલિ વામગતિ પ્રતિ, વૃથા જ કરીએ કોપ.	૪
કલિ જ ^૫ કપ-પાપાણુ છે, પ્રસાધવા કલ્યાણુ;	
અગ્નિ વિણ ના અગરુનો, વધે ગંધ મહિમાન.	૫

ત્રોટક.

દીપ^૬ રાત્રિ વિષે, દ્વીપ અગ્નિ વિષે,
મરુમાં તરે, અગ્નિ હિમાદ્ર વિષે;

૩. શ્રદ્ધાળુ શ્રીતા-શ્રાવક અને સુબુદ્ધિમાન વક્તા-ઉપદેશી એ જેનો ને સુયોગ થાય તો કલિકાલમાં પણ ત્હારું શાસનસામ્રાજ્ય એકછત્ર વર્તે. જ્યાં શ્રી કુમારપાળ મહારાજ જેવા પરમાદર્શ જૈનશાસનના અનન્ય ભક્ત શ્રાવક હોય, અને કલિકાલસર્વશ મહર્ષિ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજી જેવા ઉત્તમ ઉપદેશક હોય ત્યાં જૈનશાસનનો જયઘોષ દિગં-તોમાં કેમ ન ગાજે ? વર્તમાન કાળને અપેક્ષીને પણ ઓધ લેવા યોગ્ય છે કે-જો ઉપદેશક વર્ગ સુબુદ્ધિમાન-સુવિચારશીલ-દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાલ-ભાવસ હોય અને શ્રાવકવર્ગ સુશ્રદ્ધાવાન હોય, અને તે બન્નેનો ને સુંદર સહકાર શાસનસેવા અર્થે હોય તો જગત્માં જૈનશાસનનો જયઘોષ જરૂર વાગે.

૪. ખીજ સારા યુગમાં પણ ને ખલ જન-દુર્જનો ઉચ્છંખલ-અનિયંત્રિત-બેલગામ હોય છે, તો પછી આ કલિકાલ કે જેની ચેષ્ટા વિપરીત છે, આડી છે, તેના પ્રત્યે અમે કોપ કરીએ તે ફાગટ જ છે; કારણ કે આ કાળમાં ખલ જનોનું પ્રાણદય સવિશેષ હોય એમાં નવાઈ નથી.

૫. સત્પુરુષરૂપ સુવર્ણની કસોટી આ કલિકાલ જ છે. સાધુતાથી ન્યૂત ન થતાં જે કલિકાલની કસોટીમાંથી ઉત્તીર્ણ થાય તે જ સત્પુરુષ. અત્રે દૃષ્ટાંત:-અગ્નિ વિના અગરુનો ગંધમહિમા વધતો નથી.

૬. જેમ રાત્રીમાં દીપક, સાગરમાં દ્વીપ, મરુભૂમિમાં વૃક્ષ અને હિમાલયમાં અગ્નિ મળવો દુર્લભ છે તેમ આ કલિકાલમાં અત્યંત દુર્લભ એવી ત્હારા ચરણકમલની રજકણુ અમને મળી છે,-અત્રે ગર્ભિતપણે કલિકાલની નિન્દા કરી છે કે-કલિકાલ રાત્રી જેવો અધકારમય છે, તમઃમય છે; સાગર જેવો ખારો અને દુરંત છે; મરુદેશ જેવો ઉજ્જડ, શુષ્ક છે; હિમાદ્રિ જેવો જડતાકારક છે, થીજતી દે એવો છે, કિંકર્તવ્યતામૂઠ કરી દે એવો છે. અને સાથે વીતરાગ દેવની સ્તુતિ કરી છે કે-આવા અધકારમય કલિમાં આપ દીપક છો, દ્વીપ સદૃશ છો, ઈત્યાદિ.

૨૧૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કલિમાં મળી દુર્લભ તેમ ઘણી,
રજની કણ તુજ પદાબજતણી.

૬

પ્રભુ ! અન્ય યુગે પણ હું ભટક્યો,
તુજ દર્શન વિણ કૃતી^૭ ન થયો;
કલિકાલ પ્રતિ નમનો અમ હો !
તુજ દર્શન જે મહિ પ્રાપ્ત અહો !

૭

ભગવાન ! તું દોષવિહીન થકી,
કલિ શોભી રહ્યો અહુદોષી નકી;
વિષધારક જેમ કૃણીન્દ્ર અરે !
વિષહારક રત્નથી શોભ ધરે.

૮

॥ इति नवमः प्रकाशः ॥

ભગવાનદાસ મનઃસુખભાઈ મહેતા.

૭. હે નાથ ! અન્ય યુગમાં હું ભટક્યો, પણ તારા દર્શન વિના કૃતાર્થ નહોતો થયો : આ કલિકાલને અમારા નમસ્કાર હો ! કે જે કલિકાલમાં અમને તારા દર્શન સાંપડ્યું.

૮. હે પ્રભુ ! ઉપર કહ્યું તેમ અહુ દોષવાળો છતાં આ કલિકાલ તું નિર્દોષમૂર્તિથી શોભી રહ્યો છે ! તે માટે પ્રતિવસ્તૂપમા કહે છે:-જેમ વિષધર કૃણિપતિ વિષહર મણિથી શોભે છે તેમ.-તાત્પર્ય કે આ કલિકાલ તો ઝેરોલો મહાનાગ છે, અને તેમાં તું મોહરૂપ વિષને હરનારા રત્ન જેવો છે. ઉપર જે કાંઈ સારગ્રહી દૃષ્ટિથી કહ્યું તે બધો ગુણ તો શ્રી વીતરાગ દેવને આભારી છે, એને લઈને જ એની શોભા છે; બાકી તે કલિકાલ પોતે તે મહાકૃણિધર જેવો છે. સજ્જનોએ તેનાથી સદાકાલ ચેતતા રહેવાનું છે, ‘શું કરીએ ? કળબુગ છે.’ એવી નિરાશતા ન સેવતાં અમણી જાગ્રતિ-અમણો પુરુષાર્થ રાખવાનો છે, અને વીતરાગ દેવરૂપ વિષહર રત્નની સેવા કરવા યોગ્ય છે,-આ લાવ અત્રે ધ્વનિત થાય છે. સારાંશ કે જેને વીતરાગ દેવની ભક્તિ પ્રાપ્ત થઈ છે તેણે કલિકાલનો લેશ પણ ભય રાખવાનો નથી. શ્રીમાન્ આનંદધનજી પણ કહી ગયા છે કે:-

“હુઃખ દોહગ દૂરે ટળ્યા રે, સુખ સંપત શું ભેટ;

ધાંગ ઘણી માથે કિયો રે, કુણ ગંજે નર ખેટ ? વિમલજિન !”

શ્રીમાન્ સોમસુંદરસૂરિરાજકૃત સંવિજ્ઞ સાધુ યોગ્ય કુલક મધ્યેના નિયમો.

૧-જ્ઞાન આરાધન હેતે મારે હંમેશાં પાંચ ગાથા મોઢે કરવી અને કમવાર પાંચ ગાથાનો અર્થ ગુરૂ સમીપે ગ્રહણ કરવો.

૨-બીજા લાણુવા માટે હંમેશાં પાંચ ગાથા મારે લખવી અને લાણુ-નારાઓને કમવાર પાંચ પાંચ ગાથા મારે લાણુાવવી.

૩-વર્ષારૂતુમાં મારે પાંચસો ગાથાનું, શિશિરરૂતુમાં આઠસો અને ગ્રીષ્મ-રૂતુમાં ત્રણસો ગાથાનું સજ્જાચધ્યાન કરવું.

૪-નવપદ નવકાર મંત્રનું એકસો વાર સદા રટણ કરું.

૫-પાંચ શકસ્તવવટે હંમેશાં એક વખત દેવવંદન કરું જ અથવા બે વખત કે ત્રણ વખત કે પહોર પહોર યથાશક્તિ આગસ રહિત દેવવંદન કરું.

૬-દરેક અષ્ટમી ચતુર્દશીને દિવસે સઘળાં દેરાસરો બુહારવાં તેમજ સઘળાં મુનિજનોને વાંદવા, ત્યારે બાકીના દિવસે એક દેરાસરે તો અવશ્ય જવું.

૭-હંમેશાં વડીલ સાધુને નિશ્ચે ત્રિકાળ વંદન કરું જ અને બીજા ગ્લાન તેમજ વૃદ્ધાદિક મુનિજનોનું વૈયાવચ્ચ યથાશક્તિ કરું.

૮-ધર્મસમિતિ પાળવા માટે થંડિલ-માત્રુ કરવા જતાં આહારપાણી વહોરવા જતાં રસ્તામાં વાર્તાલાપ વિગેરે કરવાનું છોડી દઉં.

૯-યથાકાળ પુજ્યા પ્રમાણ્યો વગર આલ્યા જવાય તો અંગ પડિલેહવા પ્રમુખ સંડાસા પડિલેહ્યા વગર બેસી જવાય તો અને કટાસણા (કાંબળી) વગર બેસી જવાય તો પાંચ ખમાસમણ દેવા અથવા પાંચ નવકાર મંત્રનો જપ કરવો.

૧૦-ભાષાસમિતિ પાળવા માટે ઉઘાડે મુખે બોલું જ નહિં તેમ છતાં ગફલતથી જેટલી વાર ઉઘાડે મુખે બોલી જાઉં તેટલી વાર ઇરિયાવહીપૂર્વક લોગસનો કાઉસગ્ગ કરું.

૧૧-આહારપાણી કરતાં તેમજ પ્રતિક્રમણ કરતાં અને ઉપધિની પડિલેણુ કરતાં કોઈ મહત્ત્વના કાર્ય વગર કોઈને કદાપિ કાંઈ કહું નહિ.

૨૧૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૧૨-એષણાસમિતિ પાળવાં માટે નિર્દોષ પ્રાસુક જળ મળતાં હોય ત્યાં સુધી પોતાને ખપ છતાં ધોવણુવાળું જળ, અણુગળ જલ અને જરવાણી (ઠરેલું પાણી) લઉં નહિ.

૧૩-આદાનનિષ્કેષણાસમિતિ પાળવા માટે પોતાની ઉપધિ પ્રમુખ પુંજ પ્રમાણને ભૂમિ પર સ્થાપન કરું તેમજ ભૂમિ ઉપરથી લેઉં, પૂંજવા, પ્રમા-જવામાં ગફલત થાય તો નવકાર ગણું.

૧૪-દાંડો પ્રમુખ પોતાની ઉપધિ જ્યાં ત્યાં મૂકી દેવાય તો તે બદલ એક આંગિલ કરું અથવા ઊભા ઊભા કાઉસગ મુદ્રાએ રહી એકસો ગાથાનું સન્ન્યાયધ્યાન કરું.

૧૫-પારિઠાવાણીયાસમિતિ પાળવા માટે થંડિલ-માત્રુ કે ખેલાદિકતું ભાજન પરઠવતાં કોઈ જીવનો વિનાશ થાય તો નીવી કરું અને સહોષ આહારપાણી પ્રમુખ વહોરીને પરઠવતાં આંગિલ કરું.

૧૬-થંડિલ માત્રુ વિગેરે કરવાના કે પરઠવવાના સ્થાને ‘અણુજાણુહ જસગગહો ’ પ્રથમ કહું અને પરઠવ્યા પછી જણ વાર વોસિરે કહું.

૧૭-મનશુષ્પિત, વચનશુષ્પિત પાળવા માટે મન અને વચન રાગાકુળ થાય તો એકેક નિવિ કરું અને કાયકુચેટા થાય તો ઉપવાસ કે આંગિલ કરું.

૧૮-અહિંસા વ્રતે પ્રમાદાચરણથી મારાથી બેઠદ્રિય પ્રમુખ જીવની વિરાધના થઈ જાય તો તેની ઇંદ્રિયો જેટલી નિવિઓ કરું. સત્યવ્રતે ક્રોધ, લોભ, ભય અને હાસ્યાદિકને વશ થઈ જાડું બોલી જાઉં તો આયંગિલ કરું.

૧૯-અસ્ત્રેય વ્રતે પહેલી ભિક્ષામાં આવેલા જે ધૃતાદિક પદાર્થો શુર-મહારાજને દેખાડ્યા વિનાના હોય તે વાપરું નહિ, અને દાંડો, તરપણી વિગેરે બીજાની રજા વિના લઉં વાપરું નહિ અને લઉં વાપરું તો આયંગિલ કરું.

૨૦-બ્રહ્મવ્રતે એકલી સ્ત્રી સાથે વાર્તાલાપ ન કરું અને સ્ત્રીઓને સ્વતંત્ર ભણાવું નહિ. પરિચ્છદપરિમાણુ વ્રતે એક વરસ ચાલે એટલી ઉપધિ રાખું પણ તેથી વધારે રાખું નહિ. પાત્રા, કાચલાં પ્રમુખ પંદર ઉપરાંત ન જ રાખું. રાત્રીભોજન વિરમણુવ્રતે અશન, પાન, સ્વાદિમને લેશમાત્ર સંનિધિ રોગાદિક કારણે પણ કરું નહિ.

૨૧-મહાન રોગ થયો હોય તો પણ ક્વાથનો ઉકાળો ન પીઉં તેમજ રાત્રે પાણી પીઉં નહીં. સાંજે છેલ્લી બે ઘડીમાં જળપાન ન કરું.

સાધુચોગ્ય કુલકના નિયમો.

૨૧૭

૨૨-સૂર્ય નિશ્ચે દેખાતે છતે જ ઉચિત અવસરે સદા જળપાન કરી લેઉં અને સૂર્યાસ્ત પહેલાંજ સર્વ આહારના પરચખાણુ કરી લેઉં અને અનાહારી ઔષધીનો સંનિધિપણુ ઉપાસરામાં રાખું-રખાવું નહિ.

૨૩-તપાચાર યથાશક્તિ પાતું એટલે છતાંદિક તપ કર્યો હોય તેમજ યોગવહન કરતો હોઉં તે વિના અવગ્રહિત ભિક્ષા લેવી ન કહ્યે.

૨૪-લાગલાગાં આયંબિલ કે ત્રણ નિવિઓ કર્યો વગર હું વિગય, (દૂધ, દહીં, ઘી પ્રમુખ) વાપડું નહિ, અને વિગય વાપડું તે દિવસે ખાંડ પ્રમુખ સાથે મેળવીને નહિ ખાવાનો નિયમ જાવજીવ પાતું.

૨૫-ત્રણ નિવિ લાગોલાગ થાય તે દરમીઆન તેમજ વિગઇ વાપરવાનાં દિવસ નિવિયાંતાં ગ્રહણુ ન કરું તેમજ બે દિવસ લાગટ કોઇ તેવા પુષ્ટ કારણુ વિના વિગય વાપડું નહિ.

૨૬-દરેક આહમ ઔદમને દહાડે શક્તિ હોય તો ઉપવાસ કરું, નહિ તો તે બદલ બે આંબિલ કે ત્રણ નિવિઓ કરી આપું.

૨૭-દરરોજ દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ, ભાવગત અભિગ્રહ ધારણુ કરું કેમકે તેમ ન કરું તો પ્રાયશ્ચિત આવે એમ જીતકલ્પમાં કહ્યું છે.

૨૮-વીર્યોચાર યથાશક્તિ પાતું એટલે હંમેશાં પાંચ ગાથાદિકના અર્થ ગ્રહણુ કરી મનન કરું.

૨૯-આખા દિવસમાં સંયમમાર્ગમાં પ્રમાદ કરનારાઓને હું પાંચ વાર શિક્ષા આપું અને સર્વ સાધુઓને એક માત્રક પરઠવી આપું.

૩૦-દરરોજ કર્મક્ષય અર્થે ચોવીસ કે વીસ લોગ્ગસસનો કાઉસગ કરું અથવા તેટલા પ્રમાણમાં સઝાય ધ્યાન કાઉસગમાં રહી સ્થિરતાથી કરું.

૩૧-નિદ્રાદિક પ્રમાદવડે મંડળીમાં બરાબર વળતે હાજર ન થઈ શકાય તો એક આંબિલ કરું ને સર્વ સાધુઓની એક વખત વૈયાવચ્ચ નકકી કરું.

૩૨-સંઘાડાદિકનો કશો સંબંધ ન હોય, તો પણ બાળક જ્ઞાન સાધુ પ્રમુખને પડિલેહણુ કરી આપું, તેમજ તેમના ખેલ પ્રમુખ મળ, કુંડી પરઠવવા વિગેરે કામ પણ યથાશક્તિ કરી આપું.

૩૩-અપાસરામાં પેસતાં નિસ્સહિ અને નીકળતાં આવસસહિ કહેવી

૨૧૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ભૂલી જાઉં તો, તેમજ ગામમાં પેસતાં નિસરતાં પગ પુંજવા વિસરી જાઉં તો યાદ આવે તે જ સ્થળે નવકાર મંત્ર ગણું.

૩૪-કાર્યપ્રસંગે વૃદ્ધ સાધુઓને હે ભગવાન ! પસાય કરી અને લઘુ સાધુઓને ઇચ્છકાર એટલે તેમની ઇચ્છાનુસારે જ કરવાનું કહેવું ભૂલી જાઉં તો,

૩૫-તેમજ સર્વાત્ર જ્યારે જ્યારે ભૂલ પડે ત્યારે ત્યારે મિચ્છામી દુષ્કર્મ એમ કહેવું જોઈએ તે વિસરી જાઉં તો જ્યારે સાંભરી આવે અથવા કોઈ હિતસ્વી સંભારી આપે ત્યારે તત્કાળ મારે નવકાર મંત્ર ગણવો.

૩૬-વડિલને પૂછ્યા વગર વિશેષ વસ્તુ લઉં-દઉં નહિ અને વડિલને પૂછીને જ સદા કરું પણ પૂછ્યા વગર કરું નહિ.

૩૭-જેમના શરીરનો બાંધો નબળો છે એવા દુર્બળ સંઘયણવાળા છતાં પણ જેમણે કાંઈક વૈરાગ્યથી ગૃહસ્થવાસ છાંડ્યો છે તેમને ઉપર જણાવેલ નિયમો પાળવા પ્રાયઃસુલભ છે.

૩૮-સંપ્રતિકાળે પણ સુખે પાળી શકાય તેવા આ નિયમોને જે આદરે પાળે નહિ તે સાધુપણાથકી અને ગૃહસ્થપણાથકી ઉભયભ્રષ્ટ થયો જાણવો.

૩૯-જેના હૃદયમાં ઉપર કહેલા નિયમો ગ્રહણ કરવાનો લગારે ભાવ ન હોય તેમને આ નિયમો સંબંધી ઉપદેશ કરવો એ (સિરા) સર વિનાના સ્થળે કુવો ખોદવા જેવો નિષ્ફળ થાય છે.

૪૦-નબળા સંઘયણ, કાળ, બળ અને દુષ્મ આરો એ આદિ હીણા આલબન પકડીને પુરૂષાર્થ વગરના પામર જીવો આળસ-પ્રમાદથી બધી નિયમધુરાને છાંડી દે છે.

૪૧-(સાંપ્રતકાળે) જિનકલ્પ વ્યુચિન્ન થયેલો છે, વળી પ્રતિમાકલ્પ પણ અત્યારે વર્તતો નથી તથા સંઘયણાદિકની હાનિથી શુદ્ધ સ્થવીરકલ્પ પણ પાળી શકાતો નથી.

૪૨-તો પણ જો મુમુક્ષો આ નિયમોના આરાધન વિધિવડે સમ્યગ્ ઉપયુક્ત ચિત્ત થઈ ચરિત્રસેવનમાં ઉજમાળ બનશે તો તે નિશ્ચે આરાધકભાવને પામશે.

૪૩-આ સર્વે નિયમોને જે શુભાશયો વૈરાગ્યથી સમ્યક્ રીતે પાળે છે, આરાધે છે, તેમની ગ્રહણ કરેલી હીક્ષા સફળ થાય છે એટલે તે શિવસુખ ફળને આપે છે.

સ. ક. વિ.

સત્ય જ્ઞાનનું રહસ્ય.

ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૮૫ થી ૨૩૨.

સ્વપ્નના પ્રાણીઓ અચેતન છે, તેમની તુલના મનુષ્યો સાથે ન થઈ શકે એ મંતવ્યનો પુરસ્કાર કરનારને એકરીતે પ્રત્યુત્તર આપવાનો રહે છે. અન્ય મનુષ્યોના લાવો સંબંધી એક મનુષ્ય અન્નણુ હોય છે તે જ પ્રમાણે સ્વપ્નમાં દ્રશ્યમાન થતા પ્રાણીઓના લાવ આદિ સંબંધી સ્વપ્નદ્રષ્ટા અન્નણુ પણ હોય એવી દલીલ કેટલાક મનુષ્યો કરે છે. આ દલીલ એવી છે જેથી ગમે તેટલા ખુલાસા કર્યા છતાં ચિત્તનું સમાધાન ન જ થાય. ખરીવાત એ છે કે, આપણાં ચિત્તની લિપ્તતાને કારણે બીજા મનુષ્યોની ચેતનાયુક્ત સ્થિતિથી આપણે અન્નણુ પણ હોઈએ અને એ રીતે આપણને તેમના લાવો આદિનું જ્ઞાન ન પણ હોય. સ્વપ્નના પ્રાણીઓ આપણા વિચારોનાં સ્વરૂપ માત્ર છે. મનુષ્યની શક્તિ સામાન્ય હોય ત્યાં સુધી તેનાથી બીજાના મનોલાવ જાણવા એ સર્વથા અશક્ય છે. સામાન્ય મનુષ્યોથી કોઈ અજ્ઞાત અને અસામાન્ય મનુષ્ય આદિના વિચાર કોઈ કાળે પણ ન જાણી શકાય. વિચારનાં સ્વરૂપ માત્રમાં બુદ્ધિ, સ્મૃતિ આદિનો આવિર્ભાવ નથી હોતો. બુદ્ધિ, સ્મૃતિ અને અન્વીક્ષણ શક્તિ મનુષ્યમાં જ રહેલ છે. મનુષ્ય એક વિચાર માત્ર નથી. મનુષ્ય સ્વપ્ન કે કલ્પનાના પ્રાણીથી સાવ નિરાળો છે.

સ્વપ્નના પ્રાણીઓ કે કાલ્પનિક આભાસમાં ચેતના છે એમ માયાવાદથી સિદ્ધ ન થાય ત્યાં સુધી સ્વપ્નની ઉપમા ઉપર આધાર રાખવો એ યુક્ત નથી. આત્મા એ ચેતના-યુક્ત સત્ય તત્ત્વનું પરાવર્તન છે એમ જેઓ કહે છે તેઓ આત્મામાં ચેતનાનાં અસ્તિત્વના સંબંધમાં યથાર્થ સમાધાન નથી કરી શકતા. પરાવૃત્ત થયેલ પ્રતિબિંબમાં ચેતનાની સંભાવના કદાપિ શક્ય નથી. દરેક મનુષ્યમાં ચેતના છે, દરેક મનુષ્યને મનોલાવ પણ હોય છે એ જોતાં સત્ય તત્ત્વ અને તેના પરાવર્તન-સ્વરૂપમાં શો ફેર છે એ પ્રશ્ન ખાસ ઉપસ્થિત થાય છે. સત્ય તત્ત્વ અને તેના પરાવર્તન સ્વરૂપમાં પ્રમાણની દૃષ્ટિએ ભેદ હોય તો ચાલી શકે. એ ભેદ સ્વરૂપ કે શુભની દૃષ્ટિએ હોય તો ચેતનાનું સ્વરૂપ એકજ પ્રકારનું કેમ છે? અન્ય ચેતનાનાં અસ્તિત્વનું કોઈ પણ પ્રમાણ કેમ ઉપલબ્ધ નથી? એ મુદ્દો વિચારણીય થઈ પડે છે. બંનેનાં લક્ષણમાં

૨૨૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ફેર હોય તો પરાવૃત્ત થયેલો આત્મા પરમાત્મા ન થઈ શકે એ સ્પષ્ટ છે, આત્મા એ સત્ય તત્ત્વનું પરાવૃત્ત સ્વરૂપ છે એ સિદ્ધાન્ત આ રીતે ક્ષણ પછી ટકી શકતો નથી. આત્મા પરમાત્માનું પ્રતિબિંબ છે અને આત્મા પરમાત્મા પણ છે એમ કહેનારાઓનો મેળ કેમ ખાઈ શકે ? વળી જો વિશ્વ એક અપારિવર્તનશીલ અને અક્ષર શક્તિ કે મહાન્ આત્માનાં સ્વરૂપે ગણવામાં આવે તો વિશ્વ શાશ્વત હોવું જોઈએ એ નિઃશંક છે. વિશ્વને શાશ્વત માનીએ તો ક્ષણિક વસ્તુઓ સાથે તેની તુલના કરવી એ વિવેકશૂન્ય થઈ પડે છે.

વિશ્વમાં એકજ આત્મા હોય અને તે સર્વવ્યાપી, શાશ્વત અને પરમ આનંદમય હોય તો દરેક પ્રાણીને સુખદુઃખનો અનુભવ કેમ કરવો પડે છે એ પ્રશ્ન ખડો થાય છે. સંસારનાં બંધનમાંથી મુક્ત થવાની મનુષ્યને તીવ્ર ઇચ્છા કેમ થાય છે એ પ્રશ્નનું સમાધાન એક જ પરમાત્માનાં અસ્તિત્વની માન્યતાથી શક્ય નથી લાગતું મનુષ્યો વિગેરે પ્રાણીઓ જેઓ સંસારનાં અનેકવિધ દુઃખોનો અનુભવ કરી રહ્યા છે તેમની સાથે પરમસુખમય અને સંપૂર્ણ સ્વતંત્ર ગણાતા પ્રભુની એકરૂપતા સંલવી ન શકે. જો સત્ય આત્મા વસ્તુતઃ એક જ હોય તો દુઃખનો અનુભવ કરતા આત્માઓનું અનસ્તિત્વ જ હોવું જોઈએ અથવા તો દુઃખી આત્માઓ ખરી રીતે એક જ આત્મા હોવા જોઈએ એમ નિષ્પન્ન થાય છે. એક જ આત્માને પોતાનું અસ્તિત્વ અનેક સ્વરૂપે કદાપિ નથી ભાસતું અને વિશ્વના ભિન્નભિન્ન ભાગોમાં તેને એક જ સમયે જુદા જુદા પ્રકારનો અનુભવ નથી થતો એ ઉપરથી બીજું મંતવ્ય અસત્ય ઠરે છે. વળી આત્માઓનાં અનસ્તિત્વની માન્યતા સર્વથા અયુક્તિક છે. અસ્તિત્વ વિના સ્મૃતિ, મનોભાવ આદિ અસંભાવ્ય છે. વિશ્વમાં એક જ આત્માનું અસ્તિત્વ છે એ સિદ્ધાન્ત આ રીતે અસત્ય પ્રતીત થાય છે.

એક જ આત્માનાં અસ્તિત્વની માન્યતાથી ‘મોક્ષ’ એટલે વિનાશ એવો વ્યક્તિ-આશ્રિત અર્થ નિષ્પન્ન થઈ શકે. પરમ સુખમય અને સંપૂર્ણ સ્વતંત્ર પરમાત્માને મોક્ષની પ્રાપ્તિ થાય એમ કહેવું એ સર્વથા નિરર્થક છે. મોક્ષ એટલે માયાયુક્ત મનુષ્યનો વિનાશ એમ ગણતાં મોક્ષપ્રાપ્તિ જેવું કશુંયે ન રહે, અર્થાત્ વેદાન્તનું આ મંતવ્ય ખરેખર નિરાશાજનક છે. કેટલાક પાશ્ચાત્ય મહાપંડિતોને પણ એ મંતવ્યથી સમાધાન કે સંતોષ પ્રાપ્ત નથી થતાં. તેમને એ મંતવ્ય સાવ અનર્થવાદી લાગે છે.

બ્રહ્મને મુક્તિની અનાવશ્યકતા અને બ્રમયુક્ત દશાને કારણે આત્માઓથી

શ્રીવીર-વિહાર મીમાંસા

(હ્રદયસ્થાવસ્થાની દૃષ્ટિએ વિચારણા)

ચરમ તીર્થંકર શ્રીવીરપ્રભુ ગુજરાત-કાઠીયાવાડ અને મારવાડમાં પધાર્યા હતા એવી માન્યતા સદીઓ થયાં, આપણી જૈન સમાજમાં દહીભૂત થયેલ છે. એથી બ્રાહ્મણવાડા આદિ તીર્થો તેમજ કેટલાંક સ્થળોનાં સંબંધમાં, આપણામાં ભિન્ન ભિન્ન વિચારો પ્રવર્તે છે.

શ્રીવીરપ્રભુના વિહાર-સ્થળો સંબંધી, તાત્ત્વિક દૃષ્ટિએ યથાયોગ્ય વિચાર કરતાં, વસ્તુસ્થિતિ સ્વયમેવ પ્રગટ થઈ જાય તેમ છે; પણ એ દૃષ્ટિથી વિચાર કરવાનો આપણામાં સામાન્યતઃ અભાવ છે. વળી વર્તમાનમાં બ્રાહ્મણવાડા આદિ તીર્થોને અંગે, દંતકથાઓનેજ પુષ્ટિ મળતી જાય છે, જેથી ખરી સ્થિતિ અંધકારમાં જ રહેવા પામે છે. આથી જનતાને વીર-વિહારના ખરાં અસહી સ્થાનો સંબંધી, કંઈક માહિતી મળે અને બ્રાહ્મણવાડા આદિ સંબંધી પ્રવર્તમાન મંતવ્યોના સંબંધમાં, કંઈક માર્ગસૂચન થાય એ ઇષ્ટ છે એમ માની, આ નિબંધ એક અલ્પ પ્રયાસરૂપે નમ્રભાવે લખ્યો છે. વિદ્વાનો અને જિજ્ઞાસુઓને આ નિબંધ કંઈક અંશે પણ ઉપયોગી થશે એવી હું આશા રાખું છું.

મુક્તિ-પ્રાપ્તિની અશક્યતાને લીધે, વેદાન્તનો સિદ્ધાન્તસ્વયમેવ અનુપયુક્ત સિદ્ધ થાય છે. વેદાન્તનો બોધ હિતપ્રદ એમ ન કહી શકાય. જે સિદ્ધાન્તથી પરમાત્માનો સાક્ષાત્કાર ન થઈ શકે તે સિદ્ધાન્તનું પ્રરૂપણ જે ધર્મ કરે તે ધર્મ ઇષ્ટ નથી. વેદાન્તના અદ્વૈતમતવાદને પરમાત્માના સાક્ષાત્કાર માટે ઉપયુક્ત સિદ્ધાન્તરૂપ ન જ ગણી શકાય.

વિશ્વને સ્વપ્નરૂપ માનવાથી કોઈને કશોયે ફાયદો નથી થતો. સ્વપ્ન પૂરું થતાં સ્વપ્નનાં પ્રાણીઓનો વિનાશ થાય છે. તેમની મુક્તિ થતી નથી. અદ્વૈતમતવાદનું અનુકરણ કરીને જે મનુષ્યો પરમસુખ પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છા રાખે છે તેમણે અસ્તિત્વથી નિર્મૂળ થવાને ઉદ્યત થવું જોઈએ એમ ફક્ત થાય છે મોક્ષ-પ્રાપ્તિની દૃષ્ટિએ અદ્વૈતમતવાદ સાવ નિરર્થક છે. (ચાહુ)

૨૨૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બ્રાહ્મણવાડા એક તીર્થસ્થળ છે એમાં કંઈ શંકા નથી; પણ તેનો મહિમા વધારી દેવા નિમિત્તે, એ અને એની આસપાસનાં તીર્થો આદિના સંબંધમાં, અઘાપિ કેટલીક કિંવદન્તિઓ જોડી કાઢવામાં આવી છે, વળી એ કિંવદન્તિઓને ગમે તેમ પુષ્ટિ આપવા માટે, કેટલાક વિશિષ્ટ પ્રયત્નો પણ થયા કરેલ છે.

બ્રાહ્મણવાડા શિરોહીથી પૂર્વમાં ૧૦ માઈલ દૂર આવેલું છે. શિરોહી આબુરોડથી ૨૮ માઈલ થાય છે. સન્નજનરોડ (પીંડવાડા) બ્રાહ્મણવાડાથી પશ્ચિમમાં ચાર માઈલ દૂર છે. મુંગથલા અને નાણાં આબુરોડથી અનુક્રમે ૪ માઈલ અને ૩૭ માઈલ દૂર આવેલાં છે. નાંદીયા બનાસ રોશનથી ૬ માઈલ દૂર થાય છે. આ પ્રમાણે આ સર્વ સ્થળો આબુ પર્વત પાસે એટલે આબુના પ્રદેશમાં જ આવેલાં છે.

કેટલાક પૂર્વ હિન્દમાં આવેલ નંદ અને ઉપનંદના પાડાવાળાં બ્રાહ્મણ-ગામ(વીરપ્રભુનાં એક વિહાર-સ્થળ)ને બ્રાહ્મણવાડા ગણે છે અને એ ઉપરથી, શ્રીવીરપ્રભુ મારવાડમાં પધાર્યા હતા એમ કહે છે. કેટલાક આબુ પાસેના મુંડસ્થળ તીર્થ (મુંગથલા) માં શ્રીમહાવીરસ્વામીના એક વિશાલ મંદિરનું ખંડીયેર છે અને એ મંદિર જીવિતસ્વામિના નામથી પ્રસિદ્ધ હોવાનું માનીને, શ્રીવીરપ્રભુ આબુ પ્રદેશમાં પધાર્યા હતા એમ કહે છે. પ્રભુને કર્ણ-કીલોપસર્ગ (કાનમાં ખીલા નખાવાનો ઉપસર્ગ) નાંદીયામાં કે તેની પાસે અને અંડકોશીયા નાગનો ઉપસર્ગ બ્રાહ્મણવાડા કે તેની પાસે થયો હતો એમ માની-મનાવી, પ્રભુ મારવાડ વિગેરેમાં પધાર્યા હતા એમ કેટલાક જણાવે છે. કોઈ વીરપ્રભુના વિહારના પૂર્વ હિન્દમાં આવેલ છમ્માણિ નામે સ્થળને આબુ પર્વત ઉપર આવેલું સાની ગામ ગણીને, વીરપ્રભુ મારવાડ પધાર્યા હતા એવાં મંતવ્યનો પુરસ્કાર કરે છે. કેટલાક કનકખલ નામે વીરપ્રભુના પૂર્વહિન્દના વિહારમાં આવેલ એક આશ્રમને આબુ ઉપર આવેલ કનખલ તીર્થ માની લે છે અને ત્યાં પણ વીરપ્રભુ પધાર્યા હતા એવો મત વ્યક્ત કરે છે. કેટલાક અસ્થિક ગામ (જ્યાં પ્રભુએ પ્રથમ આતુર્માસ કર્યું હતું) અને કાઠીયાવાડનું વઢવાણ એ જાને એક હોવાનું માનીને, પ્રભુને શૂલપાણિ યક્ષનો ઉપસર્ગ વઢવાણ પાસે થયો હતો એમ કહે છે. વળી કેટલાક, શ્રીવીરપ્રભુ ગુજરાત-કાઠિઆવાડ અને મારવાડમાં પધાર્યા હતા એ મંતવ્યનાં સમર્થનમાં, પ્રભુના વિહારનાં પૂર્વ હિન્દનાં અનેક સ્થળો આબુ પર્વત પાસે કે ગુજરાત-કાઠિઆવાડમાં આવેલાં છે એમ પણ માને છે. કોઈ લાઠ દેશને

શ્રીવીર-વિહાર મીમાંસા.

૨૨૩

ગુજરાતનો એક ભાગ માનીને, શ્રીવીર ભગવાન ગુજરાતમાં પધાર્યા હતા એમ પણ કહે છે. આમ બ્રાહ્મણવાડાઆદિ સંબંધી, અનેક વિચિત્ર મંતવ્યોએ આપણામાં મૂળ ઘાટ્યાં છે.

આથી આપણે એ મંતવ્યોના સંબંધમાં ઉપસ્થિત થતા પ્રત્યેક મુદ્દાને વિચાર કરીએ. શ્રીવીરપ્રભુએ ળીળું ચાતુર્માસ રાજગૃહી પાસે નાલંદા નામના પાડામાં કર્યું હતું. પ્રભુ ચાતુર્માસ બાદ, ત્યાંથી ૩-૪ સ્થળોએ થઈ, ચંપાપુરી પધાર્યા હતા અને ત્યાં તેમણે ત્રીળું ચાતુર્માસ કર્યું હતું. નાલંદાથી આબુ અને આબુથી ચંપાપુરી સુધીનું સીધું અંતર (છેદુ) અનુક્રમે આશરે ૮૦૦ અને ૬૦૦ માઈલ થાય છે. વિહારની દૃષ્ટિએ એ અંતર તેથી ઘણુંએ વિશેષ થઈ જાય. આથી અંતરની દૃષ્ટિએ વિચાર કરતાં પણ પ્રભુ અબુદ પ્રદેશમાં પધાર્યા હતા એ સંભવિત જણાતું નથી.

બ્રાહ્મણગામ રાજગૃહી અને ચંપાની વચમાં હતું. ભગવાન ત્રીળું ચાતુર્માસ ચંપાપુરીમાં કરવા જતા હતા ત્યારે બ્રાહ્મણગામ પધાર્યા હતા. ક્યાં ચંપા અને બ્રાહ્મણગામ અને ક્યાં આબુ અને બ્રાહ્મણવાડા ? શ્રીવીરપ્રભુ બ્રાહ્મણવાડા પધાર્યા હતા અને ત્યાં તેમને ઉપસર્ગ થયો હતો એમ કહેનારાઓ તે સંબંધી કંઈ પણ પ્રમાણ નથી આપતા એ એક ખાસ વિચારણીય પ્રશ્ન છે. પ્રમાણજ ન હોય તો, પ્રમાણ ક્યાંથી આપી શકે ? તાત્પર્ય એ કે, બ્રાહ્મણગામ અને બ્રાહ્મણવાડા એ બન્ને એક છે એ માન્યતા ન માની શકાય તેવી છે.

‘જીવિતસ્વામીનું મંદિર’ એ શબ્દો માત્રથી, પ્રભુ સુંડસ્થલ પધાર્યા હતા એમ માનવું એ યુક્તિ રહિત છે. એ શબ્દો આજ સુધીમાં અનેકવાર અનેક રીતે વપરાયા છે, પણ એથી જે તે પ્રભુનું મંદિર જે તે પ્રભુની વિદ્યમાનતામાં બંધાયું હતું એમ ઠરતું નથી. આ સંબંધમાં, નિમ્ન દૃષ્ટાંતોથી વાચકોને પ્રતીતિ થઈ શકશે:—

૧. સુધાકુળ્ડજીવિતસ્વામિ શ્રીશાન્તિનાથ:

૨. જીવન્તસ્વામિશ્રીકવમદેવપ્રતિમા

૩. શ્રીજીવિતસ્વામીત્રિભુવનતિલક: શ્રીચંદ્રપ્રભ:

વિવિધ તીર્થકલ્પ પૃ. ૬૫. (શ્રી જિનવિજયજી સંપાદિત)

જો ‘ જીવિતસ્વામીનું મંદિર ’ કે ‘ જીવિતસ્વામી ’ એ શબ્દોથી અનુક્રમે ‘ જે

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તે પ્રભુની વિદ્યમાનતામાં 'અંધાયેહુ' મંદિર' કે 'જે તે પ્રભુની વિદ્યમાનતામાં તેની પ્રતિષ્ઠિત થયેલી મૂર્તિ' એવો અર્થ લઈએ તો, ઉપર્યુક્ત ૩ તીર્થંકરોના સંબંધમાં આ અર્થો કેવી રીતે ઘટાવી શકાય ? ઉપર્યુક્ત તીર્થંકરોની વિદ્યમાનતા આજથી લાખો વર્ષો પૂર્વે હતી એટલે મૂર્તિઓનાં નિર્માણ સમયે એ તીર્થંકરોની વિદ્યમાનતા કેમ સંભવે ?

આ સંબંધમાં, નીચેનાં દૃષ્ટાન્તો પણ મહત્વનાં થઈ પડે છે:—

१. संवत् १५२२ भां प्रतिष्ठित थथेदी भूति उपर
जीवितस्वामि चंद्रप्रभविं पृ. ७.

२. संवत् १५०३ भां प्रतिष्ठित थयेल भूति उपर
जीवितस्वामिश्रोनमिनाथनिंबं पृ. १६३.

उ. संवत् १५१६ मां प्रतिष्ठित थयेद्वी भूर्ति उपर
जीवितस्वामिश्रीशान्तिनाथबिंबं

पृ. १९३.

જેન ધાતુપ્રતિભાલેખસંગ્રહ ભા. ૧ લે।

(२५. बुद्धिसागरसूरिणसंगृहित)

४. संवत् १५५१ भां प्रतिष्ठा करेली भूति उपर
श्रीअजितनाथजीवितस्वामिविंबं पृ. ११२.

प. संवत् १५१० मां प्रतिष्ठा करेदी भूतिं उपर
जीवितस्वामिश्रोतलनाथादिजिनचतुर्विंशतिपट्टः पृ. ११९.

६. संवत् १४८१ भां प्रतिष्ठित थयेवी भूतिं उपर
श्रीजीवितस्वामिश्रीपार्श्वनाथविं पृ. १५२.

७. संवत् १५३१ मां प्रतिष्ठित थयेल भूर्ति उपर
श्रीजीवितस्वामिश्रीविमलनाथविंव

୮. ସଂବତ୍ ୧୫୩୬ ଖାନ୍ଦୋଳ ମାସ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରେଇ ମୂର୍ତ୍ତି ଉପର
 ଜୀବିତସ୍ବାମିଶ୍ରୀମୁମତିନାଥବିଂସ

८. संवत् १५०८ मां प्रतिष्ठित थयैली भूति उपर
श्रीविमलनाथजीवितस्वामिबिंबं प. १७२.

१०. संवत् १५१० मां प्रतिष्ठा करेली भूति उपर
जोवितस्वामिश्रीशांतिनाथबिंबं

શ્રીવીર-વિહાર મીમાંસા.

૨૨૫

જૈનધાતુપ્રતિમા લેખસંગ્રહ ભા. ૨ ભે.

(સ્વ. શુદ્ધિસાગરસરિજીએ સંગ્રહિત)

૧૧. સંવત ૧૫૧૯ માં પ્રતિષ્ઠિત કરેલી મૂર્તિ ઉપર

જોવિતસ્વામિશ્રીઅજિતનાથપ્રમુખપંચતીર્થોવિં

પૃ. ૯૬.

૧૨. સંવત ૧૫૨૦ માં પ્રતિષ્ઠિત કરેલ મૂર્તિ ઉપર

શ્રીજીવિતસ્વામિપંચશ્રીનમિનાથવિં

પૃ. ૧૦૨.

પ્રાચીન લેખસંગ્રહ ભા. ૧ ભે.

(સ્વ. ગુરૂદેવ વિજયધર્મસરિજીએ સંશોધિત.)

૧૩. સંવત ૧૪૨૬ માં પ્રતિષ્ઠિત કરેલ મૂર્તિ ઉપર

શ્રીજીવ(વિ)તસ્વામિશ્રીમહાવીરચૈત્યે

પૃ. ૧૫૬.

પ્રાચીન જૈનલેખસંગ્રહ ભાગ બીજો.

(શ્રી જિનવિજયજીએ સંપાદિત)

ઉપર્યુક્ત મૂર્તિઓના લેખોની સાલો જોતાં, એ મૂર્તિઓનું નિર્માણ જે તે પ્રભુની વિદ્યમાનતામાં સ્વપ્ને પણ સંભવિત નથી. એ દીવા જેવું સ્પષ્ટ છે. આથી મુંડસ્થલ તીર્થનું મંદિર જીવિતસ્વામીનું મંદિર હોવાનું કહીને, જેઓ વીર પ્રભુ આપુ પ્રદેશમાં પધાર્યા હતા એમ કહે છે તેમનું કથન સર્વથા અસમજસ છે *

શ્રીવીરપ્રભુને કીલોપસર્ગ અને ચંડકોશીયા નાગનો ઉપસર્ગ અનુક્રમે નાંદીયા અને વ્રાસણવાડામાં કે તેની પાસે થયો હતો એ મંતવ્ય સત્ય નથી. પ્રભુને કીલોપસર્ગ છમ્માણિ પાસે અને ચંડકોશીયા નાગનો ઉપસર્ગ કનકખલ આશ્રમની સમીપમાં થયો હતો. છમ્માણિ પૂર્વ હિન્દમાં હતું. એ આખું સારી નથી. કનકખલ આશ્રમ એ કંઈ આખું ઉપરનું કનખલ નામક તીર્થ નથી. એ આશ્રમ પૂર્વ હિન્દનો એક સુપ્રસિદ્ધ આશ્રમ હતો. લગવાન પ્રથમ ચાતુર્માસ બાદ, શ્વેતાશ્વેતી જતા હતા ત્યારે તેમના વિહારમાં એ આશ્રમ આવ્યો હતો. કેટલાક આ આશ્રમની નાંદીયા ગામ સાથે સરખામણી કરે છે એ તો વિચિત્રતાની પરાકાષ્ટારૂપ છે. કનકખલ આશ્રમ આખું ઉપર હોવાનું કેટલાકનું મંતવ્ય કેમ માની શકાય ?

* નાણા, દીવાણુ અને નાંદીયા આ ત્રણ ગામોમાં જીવિતસ્વામીનાં મંદિરો છે એવી માન્યતા કેવી છે એ આ ઉપરથી સમજી શકાશે.

૨૨૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કનકખલ આશ્રમ શ્વેતામ્બી જતાં આવે છે. પ્રભુ એ આશ્રમથી શ્વેતામ્બી અને ત્યાંથી સાવત્થી ગયા હતા. કનકખલ આશ્રમ શ્વેતામ્બીની પાસે હતો એમ નિમ્ન પ્રમાણથી જાણી શકાય છે:—

तस्स य अदूरे सेयविया नाम नागरी,

आवश्यकचूर्णि, पूर्वभाग पृ. २७८

શ્વેતામ્બી કોશલ દેશમાં સાવત્થી પાસે હતી, એમ ચીની યાત્રિક હ્યુએનશાંગે સાવત્થીનું વર્ણન કરતાં કહ્યું છે. શ્વેતામ્બી સાવત્થીની પાસે હતી. એમ આવશ્યકચૂર્ણિ, રાયપસેણી સૂત્ર આદિ ઉપરથી પણ સ્પષ્ટ જણાય છે.+ શ્વેતમ્બી અસ્થિગામ અને રાજગૃહીની વચ્ચે પણ હતી. તે આલ્મલિકા અને સાવત્થી વચ્ચે પણ હતી. બૌદ્ધો પણ શ્વેતામ્બી સાવત્થી અને કપિલવસ્તુની વચ્ચે આવેલ હતી એમ માને છે. (બુદ્ધો. બુદ્ધચર્યા પૃ. ૬૧૧). શ્વેતામ્બી પાસે આવેલ કનકખલ આશ્રમ આપુનું કનખલ તીર્થ કેવી રીતે સંભવી શકે એ કલ્પનાતીત થઈ પડે છે. (અપૂર્ણ)

+ सेतव्य—टूवोइ

—फाहियान (काशी-नागरी प्रचारिणी सभा से प्रकाशित) पृ. ४६.

सेतव्य-श्रावस्ती सं. ९ मील पर 'टंडवा'

नामक गाँव। फाहियान, पृ. ४६ नोट.

Setavya-To-Wai of FaHian. It has been identified by Prof. Rhys Davids with Satiabia (Indian Buddhism, p. 72;) Spence Hardy's Manual of Buddhism, Pp. 88, 347.) Mr. Vost identifies it with Basedila, 17 miles from Sahet-Mahet (J. R. A. S. 1903, P. 513.)

Do's Geographical Dictionary of Ancient and Mediaval India, 2nd edition (1927). P. 184.

સેતવ્ય—ફાહીયાનનું દૂરીય. પ્રો. ર્હિસ ડેવિડ્ઝે સેતવ્ય અને સતીયાબીયાને એક માનેલ છે. મી. વૉસ્ટ તેને સહેત-મહેત(સાવત્થી)થી ૧૭ માઇલ દૂર આવેલ બસેદીલા સાથે સરખાવે છે.)

પરમપૂજ્ય શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી

(આત્મારામજી)

મહારાજની જન્મ શતાબ્દિ.

વડોદરા શ્રી જૈનસંઘ તરફથી અપૂર્વ ઉત્સાહ સાથે ઉજવાયેલ ગુરુ
ભક્તિનો મહોત્સવ
સફળ થયેલ શતાબ્દિ.

ચાર દિવસ સુધી અપૂર્વ ઉત્સાહ સાથે વડોદરાવાસીઓનો હાર્દિક
આવકાર અને સ્વાગત.

સ્થળેસ્થળના આગેવાનોએ શતાબ્દિ મહોત્સવને આપેલ સહકાર, પંજાબી
ગુરુભક્તોનો અનુપમ ઉત્સાહ અને શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી અમર
સ્મારકની સુંદર યોજના.

પરમકૃપાળુ શ્રી આત્મારામજી મહારાજના પદ્મધર શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી
મહારાજની એ વર્ષ ઉપર પાલનપુરના ચાતુર્માસ દરમ્યાન જન્મ શતાબ્દિ ઉજવવાની

૨૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શુભ આકાંક્ષા, પ્રવર્તકજીમહારાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ તથા શાંતમૂર્તિ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજને જણાવતાં ત્રણે મહાપુરૂષો એકમત થતાં, તે દરમ્યાન આ સભાના સેક્રેટરી ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ તથા રા. (સુશીલ) લીમજીભાઈ હરજીવનદાસને પાલનપુર શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજે ગુરૂરાજની જન્મ શતાબ્દિ ઉજવવા સંબંધી વિચારો જણાવવા અને શું શું કરવું જોઈએ તેની મંત્રણા, તેઓશ્રીના પ્રશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી ચરણવિજયજી મહારાજની સાથે મળી કરવા બોલાવ્યા. પ્રથમ જીવનચરિત્ર સુંદર લખી છપાવવું, સ્મારક અંકની યોજના કરવી અને સ્થળ પાટણ વગેરે નક્કી થયું, સાથે શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજની ઇચ્છા આ શતાબ્દિના સ્મારક તરીકે સીરીઝ શરૂ કરવાની થતાં મુનિરાજશ્રી ચરણવિજયજી મહારાજે તે કાર્ય ગુરૂરાજની આજ્ઞા પ્રમાણે સંશોધન વગેરેનું કાર્ય પોતાના હાથમાં લેવું અને તે પ્રગટ કરવાનું કાર્ય શ્રી જૈન આત્માનંદસભા ભારતનગરને સુપ્રત કરવાનું માન આપ્યું, જેથી આ માસિકના ટાઇટલ ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે ગ્રંથો પ્રકટ થાય છે અને જૈન ધર્મનું કાચીન સાહિત્ય અણુ-અણુ છે તેને વિશેષ પ્રમાણમાં આ સ્મારકની સીરીઝ તરીકે પ્રગટ કરવા નિર્ણય થયો. કોઈ લલિતવ્યતાના યોગે પાટણને બદલે વડોદરા ટુંકા દિવસમાં શતાબ્દિ ઉજવવાનું નક્કી થયું છતાં પાટણના શ્રી સંઘે પણ ગુરૂભક્તિનો આ જાલ જતો ન કરવા પ્રવર્તક શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજના પ્રમુખપણા નીચે ચેત્ર શુદ્ધ ૧-૨ થી ચેત્ર શુદ્ધ ૫ ચાર દિવસ ત્યાંના શ્રી સંઘના અપૂર્વ ઉત્સાહ સાથે જન્મ શતાબ્દિ મહોત્સવ ઉજવાયો. વડોદરા ફાળુ વદી ૧૩ થી ચેત્ર શુદ્ધ ૧-૨ સુધી ચાર દિવસનો પ્રોગ્રામ હતો જેની વિસ્તારથી હકીકત તે જ દિવસોમાં દૈનિક પેપરોમાં આવેલ હોવાથી તેમજ વિશેષ હકીકત સુપ્રસિદ્ધ “ જૈન ” પત્રે હાલમાં પ્રગટ કરેલ હોવાથી અહિં માત્ર સંક્ષિપ્તથી નીચે પ્રમાણે આપવામાં આવે છે.

કાર્યનો આરંભ

શનિવારના સૂર્યકિરણોએ વડોદરામાં વિશાળ મંડપનેસોનેરી બનાવ્યો. પ્રતાપવિજય થીએટર આગળનું વિશાળ યોગાન આ મંડપે રોડો લીધું હતું. શતાબ્દિનાયક શ્રી વિજયાનંદ-સુરિજી, આ. વિજયવલ્લભસુરિજી, પ્ર. શ્રી કાન્તિવિજયજી મુનિ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ આદિ મહાન પુરૂષોના ફોટા, ધ્વજપતાકા અને અન્ય વિવિધ ચિત્રોએ મંડપને વધુ શોભાયમાન બનાવ્યો હતો. સાડાઆઠ વાગતાં જ વિશાળ મંડપ માનવ ભેદનીથી ભરાઈ ગયો.

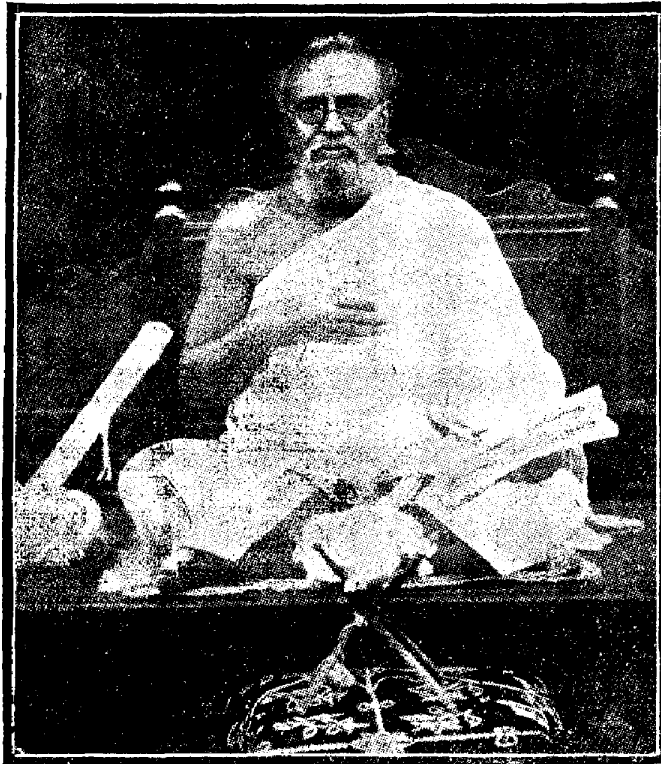
આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસુરિજી, ઉપાધ્યાય શ્રી લલિતવિજયજી મહારાજ, પ્રવર્તક શ્રી લાલવિજયજી મહારાજ, પં. શ્રી પ્રેમવિજયજી મહારાજ, પં. શ્રી પ્રીતિવિજયજી મહારાજ, પં. શ્રી કરતુરવિજયજી, મુનિ શ્રી મિત્રવિજયજી, મુનિકૌ સમુદ્રવિજયજી, મુનિ શ્રી ચરણવિજયજી, મુનિશ્રી વિકાસવિજયજી, મુનિ શ્રી વીરવિજયજી આદિ વિશાળ સાધુ સમુદાય, છેક પંજાબથી સતત વિહાર કરીને આ પ્રસંગે પધારેલ સાધ્વીશ્રી માણેકશ્રીજી, ગુજરાતના શ્રી હેમશ્રીજી, દાનશ્રીજી આદિ સાધ્વીઓનો મોટો સમુદાય, પંજાબ, મારવાડ, મહારાષ્ટ્ર, ગુજરાત, મુંબઈ, કાઠિયાવાડ અને પૂર્વદેશના આવેલ અનેક પ્રતિષ્ઠિત ગ્રહસ્થો

જન્મ શતાબ્દિ મહોત્સવ.

૨૨૯

અને સ્થાનિક ઝોશીસરે તથા વેપારીઓ અને ગ્રહેનોની ત્રણ હજાર માનવ-મેદનીથી મંડપ ભરાઈ ગયો.

પંજાબ
જૈન ગુરકુળે
ખેડના વિજય
નાદથી કાર્ય-
નો આરંભ
કર્યો. સરિશ્વરે
પ્રથમશ્રી “ન-
વકાર” મંત્રનું
મંગળ-મુત્ર
સંભળાવી
અને આચાર્ય
શ્રીવિજયવલ્લભસૂરીશ્વર-
જી મહારાજે
પ્રમુખસ્થાન
ઉપર બિરા-
જમાન થયા
અને જૈન
મહિલા મંડળ
વડોદરા તથા

શ્રી કાન્તિ-
લાલ ઝવેરીએ
ગુરુ-સ્તવના
કરી. બાદ
સંઘપતિ શેઠ
અમથાલાલ
ગાંધીએ પો-
તાનું સ્વાગ-
તનુ ભાષણ
વાંચી સભ-
ળાવ્યું અને
શતાબ્દિ સ-
મિતિના મંત્રી
વાડીલાલ મ-
ગનલાલ વૈદ્ય
મંત્રીનું નિવે-
દન રજુ કર્યું.
બાદ શુભેચ્છા
ના સંદેશાઓ
વાંચી સંભ-
ળાવ્યા હતા.

આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ.

શુભેચ્છાના સંદેશાઓ

જુદા જુદા શહેરોમાંથી મુનિરાજે તથા જૈન બંધુઓના સંદેશાઓ ચારે દિવસ આવતા હતા જે શરૂઆતમાં વાંચવામાં આવતા હતા.

ત્યારબાદ શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરકુળના વિદ્યાર્થીઓએ “કોઈ ઇન્સાન નહિ થા, એ તો દેવ થા” નું, પંજાબ જૈન આરતી મંડળે ગુરુભજન, અને પંજાબી યુવક શ્રી જ્ઞાનચંદ્રજીએ “પીળી ચાદર કો ઝોદનેવાલે” નું ઝમકદાર કાવ્ય રજુ કરી સભાને ગુરુ-ભક્તિમાં તરબોળ કરી હતી.

જ્યાં જૈન-ધર્મનું નામનિશાન ન હતું:—

ત્યારબાદ ઉપાધ્યાયશ્રી લલિતવિજયજી મહારાજે હિન્દીમાં જાણાવ્યું કે શતાબ્દિ-

૨૩૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નાયકના ચરિત્રમાંથી સેંકડો નહિ પરંતુ હજારો વાતો કરવા જેવી છે. આજે ગીતાજી માનનાર ૨૨ કરોડ છે, તેઓ કહે છે કે-“યદા યદા હિ ધર્મસ્ય... ..” જૈન સમાજમાં જ્યારે જ્યારે કોઈ મહાન પુરુષની જરૂર પડે છે ત્યારે એકાએક મળી આવે છે. શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય, શ્રી હીરવિજયસૂરિજી, શ્રી યશોવિજયજી જેવા મહાત્માઓ આપણને સમયે સમયે સાંપડ્યા છે. આજથી સો વર્ષ પહેલાં જ્યારે પંજાબને એક મહાત્માની અગત્ય હતી ત્યારે શ્રી ગુરુદેવનો જન્મ થયો.

મારો જન્મ પંજાબમાં થયો છે. એ ગુરુદેવની સાથે ધુમીને મેં જે કંઈ જાણ્યું છે તેમાંથી થોડો નિર્દેશ અત્રે કરીશ. એક સત્ય ગુરુતરીકે તેઓ જીવ્યા હતા, એક સત્ય ધર્મ પ્રચારક તરીકે તેઓ અનેક સંકટના માર્ગો વચ્ચેથી પસાર થઈ સફળતા મેળવી શક્યા હતા. વગેરે હકીકત રજુ કરી હતી.

આવી અનેક મુશ્કેલીઓ વચ્ચે તેઓશ્રીએ પંજાબમાં જન ધર્મનો પ્રચાર કર્યો, જેનું દ્રશ્ય આજે મંડપમાં આ મહોત્સવ નિમિત્તે દૂર-દૂરથી સેંકડોની સંખ્યામાં આવેલ પંજાબીઓ બતાવે છે.

બાદ મુનિશ્રી ચરણવિજયજી મહારાજે જણાવ્યું કે આજનો આ પ્રસંગ જોઈને મારી છાતી ગજગજ ઉછળે છે.

એક સો વર્ષ પહેલાં કોને સમજ હતી કે થટતી સમાજ, અંધકારનું પ્રાણલય અને વહેમોના ખરાબે ચઢેલી જૈન નૈયાને કોઈ વીર સુકાની મળી આવશે ?

ચોવીશ તીર્થંકરો ક્ષત્રીય હતા તેમ આ મહાત્માનો જન્મ પંજાબના એક નાના ગામડામાં શીખ-ક્ષત્રીય કુટુંબમાં થયો હતો. તેમના વડીલ ધાડપાકુનો ધંધો કરતા હતા ત્યારે આ મહાત્માએ એક વીર તરીકે જીવી બતાવ્યું. જૈન ધર્મ કોઈ વ્યક્તિ કે સંપ્રદાયનો ધર્મ નથી, દરેક આત્મા એનો અધિકારી છે, જ્યારે આજે વાગ્યાંધી કરીને બેઠા છીએ એ આપણી શાહુકારી છે. આત્મારામજી મહારાજે કોઈ બંધન ન સ્વીકારતાં સત્ય અને નીડરતાનો માર્ગ લીધો. સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયમાં તેઓએ દીક્ષા લીધી. એક દિવસમાં સાડાત્રણસો શ્લોકો કંઠાત્ર કરી ટૂંક સમયમાં શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કર્યો અને શાસ્ત્રોની આવીરૂપ જે વ્યાકરણ મનાય છે તે વ્યાકરણનો સારો રીતે અભ્યાસ કર્યો. અન્ય દર્શનોનો તુલનાત્મક અભ્યાસ કર્યો અને પરિણામે સ્થાનકવાસી સંપ્રદાય તેમને બંધનરૂપ લાગ્યો, એમ છતાં સામુદાયિક પદ્ધતિઓ ધીમે ધીમે એ વસ્તુને વ્યાપક રૂપમાં મૂકી પોતાના હૃદયનો માર્ગ સ્વીકાર્યો.

શતાબ્દિ શા માટે ?

દરેક સંપ્રદાયમાં પોતાના મહાન પુરુષની શતાબ્દિ ઉજવાય છે, તેમ જૈન સમાજ આ શતાબ્દિ ઉજવે એ માટે પંજાબના સર્વે પ્રાર્થના કરી. પાલનપુરમાં આ પ્રાર્થના માન્ય

જન્મ શતાબ્દિક મહોત્સવ.

૨૩૧

રહી. આ ઉત્સવ પંચગમમાં ઉજવાય એવો પંચગમીઓનો આગ્રહ હતો, પરંતુ સાધુ-સંમેલન આદિ કારણોને અંગે ત્યાં પહોંચવાનો સમય ન રહ્યો. મુંબઈ ગયા અને મુંબઈમાં આ ઉત્સવ ઉજવવાનો આગ્રહ થયો. આચાર્યશ્રીના હસ્તદીક્ષિત ૮૬ વર્ષના વયો-વૃદ્ધ પ્રવર્તક શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજની આજ્ઞા અને નેતૃત્વ નીચે પાટણમાં આ ઉત્સવ ઉજવાય એ ભાવનાથી મુંબઈનો કાર્યક્રમ બંધ રહ્યો. આખરે જ્યાં મનમેળ ન હોય ત્યાં આવો ઉત્સવ ન શોભે તે વિચારથી વડોદરાના સંઘના હાર્દિક આગ્રહને માન આપી ઉત્સવનું સ્થાન અત્રે નક્કી કરવામાં આવ્યું છે.

માત્ર ચાર દિવસની તાળીઓથી નહિ, પરંતુ એ સદ્ગત આત્માને સક્રિય અંગ્રહી અર્પવાની ભાવનાથી આ ઉત્સવ સફળ નીવડે એ સૌ કોઈની ભાવના રહે એ જ પ્રાર્થના. **ઉપસંહાર**

આખરે આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીએ ઉપસંહાર કરતાં જણાવ્યું કે આજે તો મહોત્સવનો આરંભ થાય છે, એટલે હું ઉપસંહાર નહીં કરતાં મંગળાચરણ જ કરીશ. શતાબ્દિકનું મૂળ પંચગમ અને ગુજરાતમાં આ ઉત્સવ ઉજવાય છે એમ છતાં પંચગમીઓની આજના મંડપમાં મોટી હાજરી તેમની ઉચ્ચ ભાવનાની ખાત્રી આપે છે. ત્યારબાદ શતાબ્દિકનાયકને અંગે કેટલુંક વિવેચન કરી આંતર-વ્યવસ્થાને અંગે જણાવ્યું કે વડોદરાના ભાઈઓએ માત્ર પંદર દિવસમાં આ કાર્ય કર્યું છે. ટૂંક સમયમાં માર્ગ સરળ કરવામાં તેઓને મુશ્કેલીઓ પડી હશે. એમ છતાં બહારગામના ભાઈઓને કોઈ અગવડ હોય તો તે આમભાવે નિભાવી લે. ૧૫૦૦ માણસો પંચગમી આવ્યા છે અને ૫૦૦ આવવાનો સંભવ છે. આપણાં સાધનો સંકુચિત હોય તો સરકાર તરફથી સહાનુભૂતિ અને ઉદારતાનો લાભ મેળવવા દિવાનસાહેબ શ્રી મણીલાલભાઈ નાણાવટી યોગ્ય કરે તેવી મારી સૂચના છે.

હેવટ અંબાલા જૈન બેન્ટે વિદ્યાચંદો ચૂર સંભળાવી સભા વિસર્જન કરી હતી. **વ્યાયામના પ્રયોગો**

અંબોરના આજ મંડપમાં બહાર સભા મળતાં શ્રી મોહનલાલ ડી. ચૌકશીની દર-ખાસ્ત અને શેઠ હરિલાલ દેવચંદના અનુમોદનથી શ્રીયુત ગુલાબચંદજી ઠઠ્ઠા એમ. એ. એ સભાનું પ્રમુખસ્થાન સ્વીકાર્યું હતું. કાર્યના આરંભમાં શ્રી પાર્શ્વનાથ જૈન વિદ્યાલય-વરકાણા અને શ્રી ઉમેદપુર જૈન આલાશ્રમના વિદ્યાર્થીઓએ ગુરુ-ગુણ ભજનો, અને સ્ત્રી કેળવણી જૈન ધર્મની પ્રાચીનતા આદિ વિષયક હિન્દી અને મંજીશમાં વક્તવ્યો રજૂ કર્યા હતા. ત્યારબાદ સ્થાનિક શ્રી વીરવ્યાયામ મંડળ તરફથી વ્યાયામના પ્રયોગો શરૂ કરવામાં આવતાં, પીરામીડ પંક્તિ, સંસ્થાના આત્મા શ્રી નટવરલાલે શરીરના જુદા જુદા ભાગોની મદદથી લોખંડના બગ-પાતળા સળીયાઓ વાળી બતાવવાનું, સાડાત્રણ મણુ વજન દાંતથી ઉપાડવાનું અને છાતી પર ગાટું હાંકવાનું તેમજ ૨૫ મણુ વજન મૂકવાનું વગેરે અદ્ભુત પ્રયોગો કરી બતાવી સભાને દિગ્મુદ બતાવી હતી બાદ એ જ વ્યાયામ

૨૩૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મંડળના બાળકોએ બીજા પ્રયોગો કરી બતાવ્યા હતા. પ્રમુખશ્રીએ ઉપસંહાર કરતાં બ્યાયામની બિપયોગિતા, જૈન સમાજે તે અપનાવવાની જરૂર અને કાર્ય કરનારાઓને અભિનંદન આપતું વિવેચન કયું હતું.

આ પ્રસંગે અદ્ભુત પ્રયોગો કરનાર શ્રી નટવરલાલને મુંબઈના શેઠ ફૂલચંદ શામજી તથા બીજા બે ગૃહસ્થો તરફથી પદ્મકો અર્પણ કરવાનું જાહેર કરવામાં આવ્યું હતું. જૈન ચિત્રકળા સાહિત્ય પ્રદર્શન.

આ શતાબ્દિ મહોત્સવ સમયે અત્રે નરસિંહજીની પોળમાં આવેલ શ્રી આત્માનંદ જૈન જ્ઞાનમંદિરમાં પ્રાચીન જૈન સાહિત્ય અને ચિત્રકળાનું પ્રદર્શન યોજવામાં આવ્યું હતું, જે ખુલ્લું મુકવાનો સમારંભ સાંજના પાંચ વાગે રાખવામાં આવ્યો હતો.

સમય થતાં સમારંભના પ્રમુખ ના. દિવાનબહાદુર વી. ડી. કૃષ્ણામાચારી, આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી આદિ મુનિમંડળ પધારતાં જૈન એન્ડે તેઓનો સત્કાર કર્યા બાદ બાળાઓએ સ્વાગતનું ગીત સંભળાવ્યું અને પ્રદર્શન વિભાગના પ્રમુખ શ્રી વાડીલાલ મગનલાલ વૈદે સાહિત્ય પ્રદર્શનનો ખ્યાલ આપતું સ્વાગતનું વ્યાખ્યાન વાંચી સંભળાવ્યું.

ત્યારબાદ પ્રદર્શન ગોઠવવામાં બિત્સાહભર્યો ભાગ લેનાર પંડિત લાલચંદ ભગવાન-દાસ ગાંધીએ સમયોચિત વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું.

ત્યારબાદ ડૉ. ત્રિભોવનદાસ લહેરચંદે પોતાનો તૈયાર કરેલ શ્રી પ્રાચીન ભારતવર્ષનો ભા. ૨ જે આ પ્રસંગે સ્વ. સુરિજીને સમર્પણ કરવા માટે રજુ કર્યો હતો. બાદ અર્પણ પત્રિકા વાંચી સંભળાવી હતી, અને અંત ના. દિવાન સાહેબને સોંપવામાં આવતા તેઓએ આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીને અર્પણ કર્યો હતો.

ત્યારબાદ વાડીલાલ મગનલાલ વૈદે ના. દિવાનસાહેબને પ્રદર્શન ખુલ્લું મુકવાની વિનંતિ કરી હતી.

છેવટ પ્રમુખશ્રીએ પ્રાસંગિક વિવેચન કર્યાબાદ પ્રદર્શન ખુલ્લું મુકવાનું જાહેર કયું હતું.

છેવટ શ્રીયુત ગુલાબચંદજી દક્ષા એમ. એ. એ ના. દિવાન સાહેબે લીધેલી તકલીફ બદલ આભાર માન્યો હતો.

ત્યારબાદ ના. દિવાન સાહેબે પ્રદર્શન વિભાગનું રસપૂર્વક નિરીક્ષણ કયું હતું અને આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીએ ના. દિવાન સાહેબને પ્રાચીન સાહિત્યની કેટલીક માહિતી આપી હતી. અને ના. સરકારના વિદ્યાપ્રેમ માટે મંત્રીએ આભાર માન્યો હતો. વધુમાં સ્થાનિક કોલેજમાં અર્ધમાગધી દાખલ કરવા વિનંતિ કરી હતી. બાદ મેળાવડો વિસર્જન કરવામાં આવ્યો હતો.

અઠ્ઠાધ મહોત્સવ

શતાબ્દિને અંગે અત્રેના ચોટાઓએ શ્રી આદિનાથના મંદિરે જ્યાં શ્રી આત્મા-

જન્મ શતાબ્દિ મહોત્સવ.

૨૩૩

રામજી મહારાજની પ્રતિમા ખિરાજમાન છે ત્યાં શ્રી. વ. ૧૨ થી અઠ્યાઈ મહોત્સવ શરૂ કરવામાં આવેલ અને પ્રતિદિન વિવિધ પૂજાઓ ખાસ ગવૈયાને રોકીને બણાવવાનું નક્કી કરવામાં આવ્યું હતું.

ઉત્સાહ વધતો આવે છે : દિવસ બીજો.

શ્રી. વ. ૧૪

તા. ૨૨-૩-૩૬

ગઈકાલ કરતાં આજનો કાર્યક્રમ વધુ ઉત્સાહભર્યો હતો. આ પ્રસંગે ગુજરાનવાલા (પંજાબ)થી આવેલ જૈન સ્પેશીયલના યાત્રિકોનું પ્રભાતે સ્વાગત કરવામાં આવ્યું.

આરંભમાં સભાનું પ્રમુખસ્થાન વડોદરા સ્ટેટના પ્રાચીન સંશોધનખાતાના અધિકારી શ્રી હીરાનંદ શાસ્ત્રીને સોંપવામાં આવ્યા બાદ શ્રી હોશીયારપુર(પંજાબ)ની ભજન મંડળીને ગુરૂ-ભજન ઘણાં આકર્ષક ધ્વનીઓ રજુ કર્યું. બાદ આવેલ સંદેશાઓ શ્રી વાડીલાલ મગનલાલ વૈદ્યે વાંચી સંભળાવ્યા હતા.

પાટણનું આમંત્રણ

ત્યારબાદ અંત્ર એકત્ર થએલા જૈન વિદ્વાનો, પંજાબીઓ અને શતાબ્દિ-પ્રેમીઓને પાટણ પધારવા માટે ત્યાંથી ખાસ આવેલ શ્રી કુલચંદ હરિચંદ દોશીએ સૌને આમંત્રણ આપ્યું હતું.

જે સ્થાનમાં આજે શતાબ્દિ મહોત્સવ ઉજવાય છે ત્યાં એકે જૈન શિક્ષણ સંસ્થા નથી. આચાર્યશ્રી અંત્ર ખીરાજમાન છે. વડોદરાનો સંવ પ્રયાસ કરે અને સૂરીશ્વરજી પ્રેરણા કરે તો આ ઉત્સવના ખરા સ્મારક તરીકે એક જૈન-શિક્ષણ સંસ્થા અંત્ર ખોલવાની અગત્ય છે.

ત્યારબાદ પંડિત હંસરાજજી, પંડિત સુખલાલજી, ડોક્ટર હીરાનંદજી, મુસ્લીમ જૈન વગેરેના ભાષણો થયા હતા જે અન્ય સ્થળે આવી ગયા છે.

શતાબ્દિ ફંડની સભા:—

ખબોરના ત્રણ વાગે શ્રી આત્માનંદ જન્મ શતાબ્દિ સ્મારક ફંડ સમિતિની મીટીંગ મળતાં, આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીને નેતૃત્વ સોંપવામાં આવ્યું હતું, અને શ્રી વાડી-લાલ મગનલાલ વૈદ્યની દરખાસ્તથી શ્રીયુત ગુલાબચંદજી ઢઢાને પ્રમુખ તરીકે નિયુક્ત કરવામાં આવ્યા હતા. કાર્યના આરંભમાં ફંડ સમિતિના મંત્રી શ્રી મગનલાલ મુળચંદ શાહે આજ સુધીનો રિપોર્ટ વાંચી સંભળાવ્યો હતો, જેનો સાર એ હતો કે:—

ગત શ્રી. શુ. ૧૪ ના આ. શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીના પ્રમુખપણા નીચે મુજબમાં સભા મળતાં મુનિ શ્રી ચરણવિજયજી મહારાજના નિવેદન અને સૂરિજીની પ્રેરણાથી સહ-ગતની શતાબ્દિનું સ્મરણ કાયમ રાખવાના ઉદ્દેશથી શ્રી આત્માનંદ જન્મ-શતાબ્દિ સ્મારક

૨૩૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સમિતિની સ્થાપના કરવામાં આવી અને સૌ કોઇ તેનો લાભ લઇ શકે તે માટે રૂ. ૧૦૧ અને એ કરતાં ગમે તેટલી ઓછી રકમ આ ફંડમાં લેવાનો ઠરાવ કરવામાં આવ્યો અને સમસ્ત હિન્દનું ફંડ એકત્ર કરવાનું ઠરાવ્યું. ત્યારબાદ આજ સુધીમાં સરિજના પ્રયાસથી જુદા જુદા સ્થાનોનું ફંડ શરૂ થયું અને રૂ. ૨૭૪૭૪૫ વસુલ થયા, જેમાં ૩૩૨ ગૃહ-સ્થાએ ૧૦૧ ભર્યા છે. આ સિવાય જે ફાળો નોંધાયો છે તેનો એકંદર સરવાળો ૪૦ થી ૪૫ હજાર થશે એમ જણાય છે.

ફંડમાંથી શ્રી શતાબ્દિ સ્મારક અંક તૈયાર થઈ રહ્યો છે અને આકાંક્ષી રકમમાંથી જૈન સાહિત્યનું પ્રકાશન ઇત્યાદિ કાર્યો કરવાના રહે છે.

સારોએ વૃત્તાંત વંચાઈ રહેવા બાદ, ઓડીટ કરાવવાની નોંધ લેવાની તે પસાર કરવામાં આવ્યો હતો; અને અત્રે સ્મારક-સમિતિનું કામ પૂર્ણ થતું હતું.

ત્યારબાદ ભાવી યોજનાને અંગે પં. સુન્દરલાલજીએ સરતા સાહિત્યની યોજના રજુ કરી હતી, જ્યારે શ્રી મોતીચંદ ગિરધર કાપડીયાએ જણાવ્યું હતું કે:—

(૧) હિન્દના મધ્ય વિભાગમાં એક જૈન સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરી તૈયાર કરવી કે જેમાં દરેક જાતનું સાહિત્ય વિપુલ પ્રમાણમાં મળી શકે અને જૈન ધર્મના અભ્યાસક્રમે એ દરેક જાતનું સાહિત્ય પૂરું પાડે.

(૨) એક સ્કોલરને યુનીવર્સિટીમાં નિયુક્ત કરવો, જે જૈન દર્શન કે ઇતિહાસનો વર્ષભર અભ્યાસ કરે, અને વર્ષ આખરે પોતાના અભ્યાસનું પરિણામ ઇનામી ભાષણ તૈયાર કરીને જાહેરમાં મુકે. આ ભાષણ હિન્દના મુખ્ય મુખ્ય ભાગોમાં આપવામાં આવે અને તે પુસ્તકરૂપે પ્રગટ કરવામાં આવે.

(૩) પ્રાચીન જૈન શિલ્પકળાનો સંગ્રહ કરી મ્યુઝીયમ બુલવું મુકવું.

ત્યારબાદ શ્રી મૂળચંદ આશારામ વૈરાટીએ જણાવ્યું કે આ પ્રસંગે મને એક યોજના સ્પુરે છે અને તે એ કે પૂજ્ય સાધુ સાધ્વીઓના અભ્યાસ માટે એક પાઠશાળાની સ્થાપના કરવી.

ત્યારબાદ ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસે જણાવ્યું કે ફંડની વ્યવસ્થા માટે જુદી જુદી યોજના રજુ કરવામાં આવી છે. જે મહાત્માને અંગે આ ફંડ એકત્ર કરવામાં આવ્યું છે તે જ મહાત્માના ગ્રંથો આજે મળતા નથી. તે દરેક જુદી જુદી ભાષામાં પ્રગટ થવા જોઈએ. અજ્ઞાનતિમિરભાસ્કર, જૈન તત્ત્વાદર્શ, નવતત્ત્વ વગેરે ગ્રંથો જૈન સમાજને જ નહિ પરંતુ જૈનેતર સમાજને અભ્યાસ કરવા જેવાં છે. નવ તત્ત્વનો ગ્રંથ તો તેઓશ્રીએ એટલો સુંદર બનાવ્યો છે કે જે તેનું ભાષાંતર કરીને પાઠશાળાઓ આદિ સ્થાને બને તેટલી સસ્તી સારી કિંમતે આપવામાં આવે તો તેનો સારો લાભ લઈ શકાય. સારી રકમ ન થાય ત્યાં સુધી ઉપરોક્ત પ્રકાશન કરવું અને સારી રકમ થયે બીજી

જન્મ શતાબ્દિ મહોત્સવ.

૨૩૫

યોજનાઓનો વિચાર કરવો આ નિવેદનને અમદાવાદવાળા શ્રી ભોળીલાલભાઈએ ટેકા આપ્યો હતો.

બાદ પ્રમુખશ્રીએ જણાવ્યું કે જુદી જુદી યોજના અંતર રજુ કરવામાં આવી છે. દરેક યોજના સુંદર છે અને તે દરેક પાર પાડે તો કહેવાનું જ શું હોય ? પરંતુ જે ઉદ્દેશથી આ ફંડ એકત્ર કરવામાં આવ્યું છે તે ઉદ્દેશ સૂરિજીના પ્રયોનો પ્રચાર કરવામાં અને એમનું સાહિત્ય પ્રગટ કરવાનો છે. આ દરેક યોજના આચાર્યશ્રીને સોંપવામાં આવે છે. તેઓ તેમાનો યોગ્ય માર્ગ બતાવે.

બાદ સૂરિજીએ જણાવ્યું કે દરેક યોજના 'મે' સાંભળી. સૌ પોતપોતાની શુદ્ધિ પ્રમાણે સમજે છે. વધુ ભણેલ વધુ વાતો કરે, બોલું ભણેલ બોધી.

મારો અનુભવ એવો છે કે જ્યારે કોઈ વાત આપણે હાથમાં લઈએ છીએ ત્યારે પૂરતો ઉત્સાહ બતાવવામાં આવે છે પરંતુ પાછળથી એ ઉત્સાહ રહેતો નથી.

દર વર્ષે લાગતા અર્થનો સરવાળો થાય છે. પરંતુ એ સરવાળાનો અર્થ કંઈ દેખાતો નથી. અમારી નૈયા આજે ક્યાં અટકી છે તે સમજતું નથી અને કોઈને સમજાય છે તો જીવનમાં ઉતરતું નથી.

પહેલી જૈન-ચરની યોજના સારી છે, પરંતુ એટલું આપણું ક્ષેત્ર નથી. લોકોને વિશ્વાસમાં લઈ શકાય તેવી રીતે જો આ ફંડનો ઉપયોગ કરવામાં આવે તો ફીક છે. સસ્તી કિંમતનું સાહિત્ય પ્રચારવામાં આવે તે જરૂરી છે. સસ્તા સાહિત્યનો મુખ્યમાં વિચાર કર્યો ત્યાં પંજાબે માત્ર દોઢ માસના ગાળામાં જૈન તત્ત્વાદર્શ આઠ આત્મામાં જન્મતાને આપી પોતાની ખરી ભક્તિ પૂરવાર કરી આપી છે. દર સાલ કંઈ ને કંઈ કામ કરી બતાવવામાં આવે એવો મારો વિચાર છે. મહાવીર ચરિત્રની યોજના પણ વિચારવા જેવી છે. અમારી ફરજ તો ઉપદેશ દેવાની છે.

ત્યારબાદ પ્રમુખશ્રીએ જણાવ્યું કે મીટીંગનો અભિપ્રાય જોતાં સૂરિજીનું સાહિત્ય પ્રગટ કરવું વગેરે જે ઉદ્દેશો છે તે કાયમ રાખવા જોઈએ. તેના ફેરફારનો વિચાર કરવાનો રહેતો નથી.

બાદ મુનિ ચરણવિજયજી મહારાજે જણાવ્યું કે જ્યારે ફંડ શરૂ કર્યું ત્યારે ઉદ્દેશ નક્કો કર્યો છે. હવે આપણને વધુ વિચાર કરવાનું રહેતું નથી, તો વધારે સારું એ છે કે જુની કમીટી રદ થતાં તેનું કામ ટ્રસ્ટી-મંડળ નિયુક્ત કરી તેને સોંપવામાં આવે અને સૂરિજીની આજ્ઞા પ્રમાણે કાર્યની શરૂઆત કરવામાં આવે.

અંતે સમય થઈ જવાથી વધુ વિચારણા રાત્રી પર મુલતવી રાખવામાં આવી હતી.

રાત્રે દસ કલાકે સભા પુનઃ એકત્ર થતાં, ફંડની વ્યવસ્થાપકોની યોજના વિચારવામાં આવતાં એક ટ્રસ્ટીમંડળ નિયુક્ત કરી તેને ફંડ સોંપવાની દરખાસ્ત મૂકવામાં આવી હતી, જેમાં ટ્રસ્ટીઓ તરીકે નીચેના નામો નીમવામાં આવ્યા હતા.

૨૩૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શેઠ અમૃતલાલ કાળીદાસ, શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીયા, શ્રીયુત ગુલાબચંદજી હઠ્ઠા. એમ. એ. શેઠ ગુલાબચંદ આણંદજી, લાલા બાજુરામજી, શેઠ સકરચંદ મોતીલાલ, શેઠ દલીચંદ વીરચંદ, શેઠ ડાહ્યાભાઈ નગીનદાસ, શ્રી હેમચંદ મોહનલાલ ઝવેરી, બાજુ પૂણચંદજી નાહાર, શેઠ મણીલાલ બાલાભાઈ.

ત્યારબાદ યોજનાના સક્રિય પ્રદેશને અંગે ખુબ વાટાઘાટ ચાલી હતી, જેના પરિણામે નીચેના મુદ્દાઓ નક્કી કરવામાં આવ્યા હતા.

(૧) સ્વ. શ્રી આત્મારામજી મહારાજના પ્રસિદ્ધ પુસ્તકોના ભાષાન્તરો આદિ સાહિત્યના પ્રકાશનો કરવા અને અને તેટલી સસ્તી કિંમતે તેનો પ્રચાર કરવો.

(૨) મૂળ રકમનું વ્યાજ ઉપરાંત જરૂર મુજબ વધારે રકમ દર વર્ષે ખરચવી.

(૩) આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી મહારાજની પ્રેરણા અને મહેનતના પરિણામે આ ફંડ એકત્ર થયું છે માટે દરેક કાર્યમાં તેઓશ્રીની આજ્ઞા પ્રમાણે પ્રકાશનાદિ કાર્ય ચલાવવું.

(૪) ટ્રસ્ટીઓમાં મંત્રી તરીકે શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીયાની વરણી કરવામાં આવી અને મીટીંગનું કોરમ ઓછામાં ઓછા ચાર ટ્રસ્ટીઓનું રાખવું હરાવ્યું.

(૫) એક માસમાં ટ્રસ્ટી મંડળની આંતર-વ્યવસ્થાના નિયમો મંત્રીએ થીને ટ્રસ્ટીઓના મીટીંગમાં રજુ કરવા અને સૂરિજીની સંમતિ મેળવી તે પસાર કરવા.

(૬) ફંડનો મૂળ ઉદ્દેશ માર્યો ન જાય તે લક્ષમાં રાખીને કાર્ય ચલાવવું.

ચાર-પાંચ કલાકની વાટાઘાટ પછી ઉપરની મતલબના હરાવો સર્વાનુમતે પસાર થયા બાદ જુની કમાટી વિસર્જન થતી હોઇને તેના હસ્તકના વહીવટનો ફલ ચાર્જ ટ્રસ્ટીમંડળના મંત્રીને સોંપવાનો હરાવ કરી સભા બરખાસ્ત કરવામાં આવી હતી.

જૈનધર્મની પ્રાચીનતા:—

એ જ દિવસે સાંજના પાંચ વાગે નાયબ દિવાન શ્રી મણીભાઈ નાણાવટીના પ્રમુખસ્થાને બેઠેર સભા યોજવામાં આવી હતી જ્યારે ડૉ. પ્રાણનાથ વિદ્યાલંકારનું જૈનધર્મની પ્રાચીનતા પર વ્યાખ્યાન રાખવામાં આવ્યું હતું.

સેવાભાવી ડોક્ટરોના સન્માન—

મુંબઈના સેવાભાવી સુપ્રસિદ્ધ ડોક્ટરો (૧) ત્રીભોવનદાસ ઓશ્વભાઈ શાહ એફ. આર. સી. એસ. (૨) શ્રી ચીમનલાલ નેમચંદ શ્રોફ, એમ. બી. બી. એસ અને ડી. ઓ. એમ. એસ. લંડન (૩) શ્રી નાનચંદભાઈ કરતુરચંદ મોદી એલ. એમ. તથા મોહનલાલ હેમચંદને નાયબ દિવાન મહેરબાન મણીલાલ બાલાભાઈના પ્રમુખપણા નીચે માનપત્રો એનાયત કરવામાં આવ્યા હતા.

જન્મ શતાબ્દિ મહોત્સવ.

૨૩૭

ત્રીજો દિવસ : ભવ્ય વરઘોડો

જા. વ. ૦))

તા. ૨૩-૩-૩૬

આજે સવારના આચાર્યશ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજની પ્રતિકૃતિનો વરઘોડો ચલાવવાનો કાર્યક્રમ હતો. વરઘોડાને ભવ્ય યનાવવા માટે વડોદરાના ઉત્સાહી ભાઈઓએ સારી તૈયારી કરી હતી. સવારના આઠ વાગતા શ્રી આદિનાથના મંદિરે માનવમેદની એકત્ર થવા લાગી. વરઘોડામાં નિશાનડંકો, હજુરાત પાગા, ચાંદીના હાથીવાળો ઇંદ્રધ્વજ, ચોકખા ચોકઠા, સોનાચાંદીની અને મખમલની અંબાડીવાળા પાંચ હાથી, શ્રી પાર્શ્વનાથ વિદ્યાલય, પંજાબની જુદી જુદી સંસ્થાઓ અને અત્રેના જૈન-યુવક સંઘના જુદા જુદા ચાર બેન્ડો, આચાર્યશ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજની એક મોટરમાં ૮x૫ ફુટની સાઈઝના ભવ્ય પ્રતિકૃતિ, એક મોટરમાં જૈન બાળાશ્રમની ભજનમંડળી, ચાંદીનો રથ વગેરે ઉપરાંત ઘોડાગાડી અને મોટરમાં દોઢસો જેટલા સાંભેલા શલુગારવામાં આવ્યા હતાં. વરઘોડાની વ્યવસ્થા યુવકસંઘના સ્વયંસેવકોએ જાળવી હતી; અને દેશ-દેશના જૈન ગૃહસ્થો, મુનિ-મંડળ, સ્થાનિક અધિકારી મંડળ આદિ ચાર હજારની માનવ-મેદનીએ આ વરઘોડાનો લાભ લીધો હતો. દોઢ-એ માઇલનો આ લાંબો વરઘોડો આદિનાથના મંદિરેથી નવાગબર, કાઠીપોળ, લહેરીપુરા મારકેટ થઇ શતાબ્દિ મહોત્સવના મંડપે ઉતર્યો હતો.

વરઘોડો મંડપ પાસે આવતા શતાબ્દિનાયકની પ્રતિકૃતિને પંજાબીઓએ રૂપિયાથી વધાવી હતી. આ દોઢસોથી બસો રૂપિયા ગરીબોએ ઉપાડી લીધા હતા.

બપોરના બીજી બાજુ થીએટરના હોલમાં સ્થાનિક શ્રી પ્રાચ્ય વિદ્યાલયના ઉપરી અધિકારી શ્રીયુત બી. ભટ્ટાચાર્યના પ્રમુખપણા નીચે પ્રાચ્યવિદ્યાલોકાર ડો. પ્રાણનાથનું દીપકચિત્રો સાથે “ જૈન ધર્મની પ્રાચીનતા ” વિષયક વ્યાખ્યાન રાખવામાં આવ્યું હતું. આ સમયે શાંતિ જળવાઈ રહે એ ખાતર પ્રેક્ષકોનો જા. એક અને બે એમ ચાર્જ રાખવામાં આવ્યો હતો; છતાં લગભગ દોઢસો ભાઈઓએ તેનો લાભ લીધો હતો.

ચતુર્થ દિવસ : અર્ધભાગધી માટે ખાસ ઠરાવ

ચૈત્ર શુ. ૧

તા. ૨૪-૩-૩૬

પ્રભાત ફેરી:—

શતાબ્દિ મહોત્સવને અંગે આજનો દિવસ મુખ્ય હતો, કારણ કે શતાબ્દિનાયકનો જન્મદિવસ આજે હતો, તેથી આજનો કાર્યક્રમ વધારે રસિક યનાવવામાં આવ્યો હતો તેમ મહેમાનોની સંખ્યા પણ સારા પ્રમાણમાં હતી.

પ્રાતઃકાળે છ કલાકે ગુજરાનવાળા, હોશીયારપુર, જંડીયાલા આદિ પંજાબની ભજન-મંડળીઓ વરકાણા અને ઉમેદપુરની જૈન શિક્ષણ સંસ્થાઓ આદિએ બેન્ડ વગેરે સાધનો સાથે શહેરના મુખ્ય મુખ્ય ભાગોમાં ફરી ગુરૂકીર્તન કર્યું હતું અને શહેરનું વાતાવરણ

૨૩૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગુરુભક્તિથી તરબોળ બનાવ્યું. દરેક ભજનમંડળી આઠ કલાકે મંડપમાં આવી પહોંચતા સભાનું કાર્ય શરૂ કરવામાં આવ્યું હતું.

કવિ ભોગીલાલે પોતાની કાવ્ય-શૈલીમાં ગુરુ-ઉપદેશનો મહિમા રજુ કરવા 'આઠ સભાનું' અધ્યક્ષસ્થાન આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજે સ્વીકાર્યું હતું.

બહારગામના આવેલા સંદેશ વાંચી સંભળાવવામાં આવ્યાઆઠ કાર્ય શરૂ થયું.

૩૧. પ્રાણનાથે પોતાના ભાષણમાં જૈનધર્મની પ્રાચીનતા પૂરવાર કરતાં જણાવ્યું કે પ્રાકૃત ભાષા એ જૈન ધર્મની ખાસ ભાષા છે અને તે સૌથી પૂરાણી છે. આજથી પાંચ હજાર વર્ષ પહેલાં ગંગા નદીથી નીલ નદીના પ્રદેશ સુધી તે પ્રચલિત હતી અને સંસ્કૃત આદિ ભાષાઓ એ પ્રાકૃત ભાષામાંથી જન્મ પામી છે. આ વિષયને વધુ સ્પષ્ટ કરવા માટે તેઓએ પ્રાચીન સમયની પ્રાકૃત લીપીઓના નમુનાઓ રજુ કર્યા હતા તેમ જ સંસ્કૃત એટલે સુધરેલી-વિકાસ પામેલી ભાષા છે એમ પૂરવાર કરી વચન, જાતિ વગેરે વ્યાકરણની સામ્યતા અને ભિન્નતાના દૃષ્ટાંતો આપી પ્રાચીન ઇજ્ઞશ્યન અને સુમેરીયન ભાષા એ જ આપણી પ્રાચીન પ્રાકૃત ભાષા હોવાનું મોહન જો-ડોરેની લીપીના આધારે પૂરવાર કર્યું હતું. એમનું સાહેબે ભાષણ જૈનધર્મના પ્રાચીન અભ્યાસ માટે મનનીય અને નવો પ્રકાશ આપનારું હતું.

ત્યારબાદ પંડિત માધવાનંદજીએ ગુરુદેવની અજબ કાર્યશક્તિનો ટૂંકામાં પરિચય આપી આ પ્રસંગે સંસ્કૃતમાં પોતે તૈયાર કરેલ અષ્ટક વાંચી સંભળાવ્યું હતું તેમજ શ્રી જ્યેષ્ઠ કાળીદાસે સ્વકૃત સમયોચિત કાવ્ય વાંચી સંભળાવ્યું હતું.

પાલનપુરનરેશનો હિસ્સો:-

અત્રે આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજે પાલનપુરના સંદેશના અંગે જણાવ્યું કે આ શતાબ્દિ મહોત્સવ સમયે મને જણાવતા હર્ષ થાય છે કે ના. પાલનપુરના નવાખ સાહેબે શ. ૨૦૧) ની ભેટ મોકલી છે, અને રજુ કરવા કરવા માટે પાલનપુરના નગરશેઠની આગેવાની નીચે એક ખાસ ડેપ્યુટેશન અત્રે મોકલ્યું છે. પાલનપુર રાજ્ય સાથે જોનોનો સંબંધ ધણા જુના સમયથી લાગણીભર્યો ચાલ્યો આવે છે. શતાબ્દિ અંકને અંગે જ્યારે તેમની છખી લેવા ડેપ્યુટેશન. ના નવાખ પાસે ગયું ત્યારે તેઓએ જણાવ્યું હતું કે આ શુભ મહોત્સવ મારા આંગણે કેમ ન ઉજવાય ? ઉત્સવને અંગે ગમે તેટલો ભોગ આપવા તેઓ તૈયાર હતા. ખાસ કાર્ય પ્રસંગે તેઓ દિલ્હી ગયા હોવાથી અને આવી શક્યા નથી.

વધુમાં આ. વિજયલલ્લભસૂરીશ્વરજી, મુનિરાજશ્રી વિદ્યાવિજયજી, મુનિરાજશ્રી દર્શનવિજયજી વગેરેના સંદેશ બદલ અત્રે હર્ષ પ્રદર્શિત કરવામાં આવ્યો હતો, આદિ શાસ્ત્રી નિત્યાનંદજીએ સમયોચિત વક્તવ્ય રજુ કર્યું હતું.

ત્યારબાદ સાંગલીનરેશે લોકમતને માન્ય રાખી તેમના તરફથી થનાર યત્નમાં પશુ-બળી નહિ દેવાનો ઠરાવ કર્યો તે બદલ અભિનંદન આપતો એક ઠરાવ કરવામાં આવ્યો હતો.

જન્મ શતાબ્દિ મહોત્સવ.

૨૩૯

અર્ધમાગધીના હરાવ.

ત્યારબાદ સુરિજીએ જણાવ્યું કે જૈન સાહિત્યના અભ્યાસ માટે અર્ધમાગધી ભાષાના અભ્યાસની ખાસ અગત્ય છે, ભગવાન મહાવીરનો સંદેશ એ ભાષામાં હતો અને ગદ્યકાલે હો. પ્રાણનાથે સિદ્ધ કર્યું તેમ દુનિયાની પ્રાચીન ભાષામાં અર્ધમાગધી ભાષા અતિ પ્રાચીન ભાષા ગણાય છે. અત્રેની કોલેજમાં પાલી વગેરે ભાષાને રચાત છે જ્યારે અર્ધમાગધી માટે સગવડ નથી. મેં આ માટે ના. દિવાનસાહેબનું ધ્યાન ખેંચ્યું છે અને ના. ગાય-કવાડનરેશના કાને વાત પહોંચાડવા ભક્ષામણ કરી છે. આ માટે એક પ્રસ્તાવની મને અગત્ય લાગે છે.

ત્યારબાદ શ્રી હરિરાય બુચે આ બાબતનો ટેકા આપતા નીચેનો હરાવ રજુ કર્યો હતો.

જૈનોના લગભગ તમામ પ્રાચીન ગ્રંથો અર્ધમાગધીમાં રચાયેલ છે અને એ ગ્રંથોના પ્રચારની જરૂર છે. ગુજરાતની લગભગ તમામ કોલેજોમાં અર્ધમાગધી શીખવવા માટે સગવડ છે, જ્યારે વડોદરાની કોલેજમાં તે માટે સગવડ નથી, તો આજની સભા ના ગાય-કવાડનરેશને વિનંતિ કરે છે કે અત્રેની કોલેજમાં અર્ધમાગધી માટે યોગ્ય પ્રયત્ન કરી આભારી કરે.

હરાવને અંગે તેઓશ્રીએ યોગ્ય વિવેચન કર્યું હતું અને ભાર્ગ સુંદરલાલ યુનિલાલ જેઓ અર્ધમાગધીના અભ્યાસક છે તેઓએ આ હરાવને ટેકા આપ્યો હતો. જેવટ આ હરાવની યોગ્ય વિધિ કરવાનું શ્રીયુત વાડીલાલભાઈ મગનલાલ વૈષ્ણને સોંપવામાં આવ્યું હતું.

પ્રવર્તક લાભવિજયજી મહારાજ આજના ઉત્સવની સાથેસાથ હરિરાયજી મહારાજની જન્મન્તી હોદ્દા બન્ને પ્રસંગો માટે હર્ષ પ્રદર્શિત કર્યો હતો.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગરના સેક્રેટરી ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભોવનદાસે જણાવ્યું કે જન મહાત્માના ગુણગાન માટે આપણે એકત્ર થયા છીએ તેમના એક ભક્ત તરીકે મને આનંદ થાય છે. આ મહાત્માના નામે ભાવનગરમાં જૈન આત્માનંદ સભા ચાલે છે અને સરિવળ્લા લખાણેલ એક-એ સિવાયના તમામ ગ્રંથો પ્રગટ કરવાનું માન આ સંસ્થાને ધરે છે. આ સંસ્થાએ આજ સુધીમાં ૨૦ હજારની કિંમતના પુસ્તકો સાધુ-સાધ્વીઓને ભેગ તરીકે આપ્યાં છે. આ મહાત્માની શતાબ્દિના ઉમરણરૂપે એક ગ્રંથમળા શરૂ કરવાનું પથમ સહભાગ્ય પાણુ સભાને સોંપાયું છે, અને વિપદિ શલાકા પુરુષચરિત્ર જેવા મહાન પુસ્તકોનું કામ શરૂ કરવામાં આવ્યું છે. સભાની આ સાહિત્યપ્રગતિ પ્રવર્તક શ્રી કાન્તિ-વિજયજી, પૂજ્ય સુરિજી, મુનિ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ, પં. શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ મુનિ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ અને મુનિ શ્રી ચરણવિજયજી મહારાજને આભારી છે.

બાદ મુનિ મહારાજ ચરણવિજયજીએ જણાવ્યું કે પૂજ્ય આત્મારામજી મહારાજ-પાસે અનેક વિદ્વાનો આવતા હતા અને પોતાની શંકાઓનું સમાધાન કરતા હતા, વહેમો અને અન્યાયનો તોલ એ એમનું જીવન-સૂત્ર હતા. બાદ શતાબ્દિ સીરીઝ અંગે જણાવ્યું

૨૪૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

કે આ મહોત્સવ સ્મરણ તરીકે એક સીરીઝ શરૂ કરવામાં આવી છે. જે દ્વારા ન્હાના-મોટા સાત પુસ્તકો પ્રગટ થયા છે. અમારી ઉમેદ આ સીરીઝને વધારે સમૃદ્ધ અને વધારે સરતી કરવાનો છે.

ત્યારબાદ પં. માધવાનંદજી, શ્રી ધીરજલાલ ટોકરશી શાહ, શ્રીયુત ગુલાબચંદજી હઠ્ઠા, મુનિ મહારાજ શ્રી સમુદ્રવિજયજી મહારાજ, ગાંધી ઉત્તમચંદ કેશવલાલ, બાબુલાલજી એમ. એ. એલએલ. બી. આદિ વક્તાઓએ સમયોચીત વક્તવ્યો રજૂ કર્યા હતા.

છેવટ આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીએ મંગળસૂત્ર સંભળાવી સભાની પૂર્ણાહુતિ કરી હતી.

બપોરના એ જ મંડપમાં સ્વ. આત્મારામજી મહારાજકૃત સત્તરભેદી પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી.

છેવટ શ્રી મણીલાલભાઈ, ગાંધી અમથાલાલભાઈ અને વાડીલાલભાઈએ સૌનો આભાર માન્યો હતો. ત્યારબાદ રાત્રીના દસ કલાકે પ્રજાપતિ યુવાન મંડળી તરફથી “વીર અભિ-મન્યુ” નો નાટ્યપ્રયોગ ભજવવામાં આવ્યો હતો જેની આવક શતાબ્દ સ્મારકમાં વાપરવાનું ઠરાવવામાં આવેલ છે.

આ રીતે મહોત્સવને સફળ બનાવવામાં તેના આયોજકો જેટલા યશપાત્ર છે તેટલો એ યશ સ્થાનિક સેવકો તરફે વડોદરાના સંઘપતિ તથા શ્રી વાડીલાલભાઈ દેવ આદિને ધટે છે કે જેઓએ પંદર દિવસના ટુંક સમયમાં સતત પરિશ્રમ વેઠી આટલી સફળતા મેળવી.

મહોત્સવને સમસ્ત હિન્દે પોતાનો માન્યો હોવાથી તેમાં કોના સહકારનો નોંધ લેવી અને કોની નહિ તે કઠિન હતું. મહારાષ્ટ્ર, પંજાબ, મારવાડ, ગુજરાત, પૂર્વદેશ, કાઠિયાવાડ, આદિ દરેક સ્થાનોના અનેક ભાઈઓએ આ ઉત્સવને પોતાનો માની, અત્રે હાજરી આપી હતી. તેમાં કેટલાક નીચે પ્રમાણે પણ હતા.

શ્રી ગુલાબચંદજી હઠ્ઠા, શ્રી હંસરાજજી શાસ્ત્રી, શ્રીબાબુરામજી જૈન, બાબુ શ્રી કીર્તિપ્રસાદજી, શ્રી જીવનચંદ ધરમચંદ સુરત, શ્રી ગુલાબચંદ આણંદજી ભાવનગર, શ્રી ચંદુલાલ સારાભાઈ, શ્રી રણછોડભાઈ રાયચંદ, શ્રી મોતીચંદ ગીરધરલાલ કાપડીયા, શ્રી મગનલાલ મુળચંદ શાહ, ધીરજલાલ ટોકરશી શાહ, શ્રી મુળચંદ આશારામ વૈરાટી. ગાંધી શ્રી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ, શ્રી દેવચંદ દામજી શેઠ, શેઠ અમૃતલાલ જગનલાલ, શેઠ હરજીવનદાસ દીપચંદ, શાહ દામોદરદાસ દીવાળજી, શાહ નગીનદાસ ઉત્તમચંદ. શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસી, શ્રી હીનભાઈ રામચંદ મલખારી, ડો. ટી. જો. શાહ, ડો. ચીમનલાલ શ્રોફ, ડો. મોદી નાનચંદ કેસરીચંદ, ડો. મોહનલાલ શાહ, હંસરાજજી એમ. એ. પંડિત શ્રી સુખલાલજી સંઘવી બનારસ, ડો. શ્રી પ્રાણનાથજી, શ્રી ડાહ્યાભાઈ, શ્રી ઉત્તમચંદ નાનચંદ ઝવેરી, શ્રી કુલચંદ શામજી, શ્રી કુલચંદ હરીચંદ દોશી, શ્રી કેશવલાલ મંગળચંદ શાહ, શ્રી મોહનલાલ ચુનીલાલ ઝવેરી શ્રી વીઠ્ઠલદાસ માસ્તરવાળા, શ્રી દીપચંદ પાનાચંદ માસ્તર ખંભાત, શ્રી પુંજભાઈ દીપચંદ, શ્રી શકરાભાઈ લલુભાઈ, શ્રી

જન્મ શતાબ્દિ મહોત્સવ.

૨૪૧

જેસંગલાલ લાલચંદ, રાજપાળ મગનલાલ વેરા, લાલા શ્રી માલોકચંદ છુગડ ગુજરાન-
વાળા, લાલા શ્રી અરલાદાસ છ મગલી ગુજરાનવાલાં, પંડિત શ્રી સુંદરદાસ છ લાહોર,
પંડિત શ્રી બનારસીદાસ છ લાહોર, શ્રી બાબુ મોહનલાલ છ અમૃતસર, લાલા શ્રી યુનીલા-
લ છ અમૃતસર, બાબુ દોલતરાય છ વડોલ, લાલા ટેકચંદ છ લાલા ટોકરમલ છ લોલા
વૃજલાલ છ, બાબુ અમરનાથ છ હુશીયારપુર, લાલા રામચંદ છ જલંધર, લાલા ખેતશી
લખમીદાસ જંડીયાલા ગુરકા લાલા હંસરાજ છ સરાફ, લાલા સંતરામ છ, અંબાલા
લાલા નેમદાસ એમ. એ. અંબાલા વગેરે હતા.

આચાર્ય શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વર છ મહારાજનું સમાધી મંદિર-ગુજરાનવાલા.

૨૪૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી પાટણુ શહેરમાં ઉજવાયેલ

આચાર્યશ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજીનો

જન્મ શતાબ્દિ મહોત્સવ.

શ્રી પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજના અધ્યક્ષપણા
નીચે થયેલ મહોત્સવ.

ત્રેત્ર શુદ્ધિ
એકમની
સવારથી જ
પાટણુમાં
જેન સમા-
જમાં પ્રોષ્ઠ
અનેરો ઉ-
ત્સાહ જવાઈ
રહ્યો હતો.
આજે પૂજ્ય-
પાદ આત્મા
રામજી મહારાજ સાહે-
બનો જન્મ
દિવસ હતો
અને શતા-
બ્દિ મહો-
ત્સવનો પ્રથમ
દિવસ હતો.
સ્ત્રીઓ અને
પુરુષોના ટોળે-

ટોળા સાગ-
રના ઉપાશ્રય
તરફ આવી
રહ્યા હતા.
બોડિંગનું
વોલંટીઅર
બેન્ડ આવી
પહેલું ર્યુનું
અને સરવસ
ગોઠવાયું.
આત્મારામજી
મહારાજની
મહેટી બોધલ
પેન્ટ જખી
વિકટોરીઆ
ગાડીમાં પધ-
રાવવામાં
આવી અને
સભા મંડ-
પમાં સૌ
ગોઠવાઈ ગયા.

પાટણમાં ઉજવાએલ શતાબ્દિ મહોત્સવ.

૨૪૩

સભામંડપ ખાસ ઉભો કરી તેને ધ્વજપતાકા અને નીતિમય તથા ધાર્મિક સૂત્રો અને યોડેયી શણગારવામાં આવ્યો હતો. લગભગ ૨૫૦૦ થી ૩૦૦૦ સ્ત્રી-પુરૂષોની હાજરીથી મંડપ ઉભરાઈ રહ્યો હતો. શરૂઆતમાં ધામી મોહનલાલ ચુનીલાલે તથા એક વિદ્યાર્થીએ સ્તુતિ ગાયા બાદ કાઠિઆવાડના અધિકવી માણેકલાલે કોઠીલ કંઠથી એક સુંદર કાવ્ય ગાઈ સંભળાવ્યું હતું. પ્રમુખસ્થાને આત્મારામજી મહારાજનો મ્હોટો ફોટો મૂકવામાં આવ્યો હતો અને બાજુમાં પ્રવર્તક શ્રી કાન્તીવિજયજી મહારાજ તથા પંચાસજી શ્રી સંપત-વિજયજી મહારાજ મુનિવર્ગ સાથે બિરાજમાન થયા હતા. એક બાજુ સાંખીઓની હાજરી હતા.

પ્રવર્તક શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ સાહેબે મંગલાચરણ કરી, ભગવાન મહાવીરની સ્તુતિ કરી શતાબ્દિની ઉદ્ઘાટન ક્રિયા થોડા વિવેચન સાથે કરી હતી.

પુલકચંદ્રભાઈએ પરિચય કરાવ્યા બાદ જિનવિજયજીએ બોલતા જણાવ્યું કે આજનો દિવસ એક કટ્યાણુક જેવો ગણવો જોઈએ. સૌથી મ્હોટા શાસનરક્ષક, ધર્મપ્રભાવક, યુગપ્રવર્તક શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજનો આજે જન્મદિવસ છે અને તેને સો વર્ષ પૂરા થાય છે. પાટણને ગર્વ લેવા જેવો છે કે તેને મહારાજશ્રીના વિદ્વાન વયોવ્રદ આગાધારક શિષ્ય કાન્તીવિજયજીના પ્રમુખપણા નીચે શતાબ્દિ ઉજવવાની તક મળી છે. જૈનધર્મના વિકાસમાં એ મહાત્માએ મ્હોટો ફાળો આપ્યો છે. મારા દુર્ભાગ્યે એ મહાત્માના દર્શન હું કરી શક્યો નથી પણ એમના જે જે ગ્રંથો વાંચવામાં અને ભણવામાં આવ્યા છે તથા અત્રે બિરાજમાન પુણ્ય સાધુઓના મુખેથી જે સાંભળી શક્યો છું એ ઉપરથી કહી શકું છું કે તેઓ એ વખતના યુગપ્રધાન હતા. અને એમના જ પ્રતાપે આજે જૈનધર્મનો આટલો પ્રચાર થઈ રહ્યો છે. એઓશ્રી ન જન્મ્યા હોત તો નથી કહી શકતો કે આજે જૈન ધર્મની શું દશા હોત? એમને પ્રતાપે આટલા બધા સાધુઓ વિચરી રહ્યા છે, સંસ્થાઓ ચાલી રહી છે અને ધર્મપતાકા ફરકી રહી છે. એમના ગુણગાન કરવા, ભક્તિ કરવી અને એમના જીવનમાંથી બોધ લેવો એ પ્રત્યેક જૈનની પવિત્ર ફરજ છે. (અત્રે લાઉડ સ્પીકર ચાલુ થયા હતા.) તેઓ મહાન પરાપકારી અને તીર્થંકર જેટલા જ આદરણીય અને સ્મરણીય છે. ધર્મની જીવનજાતી જ્યોત એમણે પ્રગટાવી છે, તેઓ આ યુગના સૌથી પહેલા આચાર્ય હતા.

બાદ મોહનલાલ ચુનીલાલ ધામીએ ગદ્યમાં એમના ચરિત્ર ઉપર વિવેચન કર્યું હતું. ત્યારબાદ શા. મણીલાલ ગભચંદે જીવન ઉપર વિવેચન કર્યું હતું.

બાદ સાક્ષરવર્ધ મુનિમહારાજ શ્રી પુન્યવિજયજી મહારાજે બોલતાં જણાવ્યું હતું કે તેઓ એક અવતારી પુરૂષ હતા. જ્યારે તેઓ અમદાવાદ આવ્યા ત્યારે સાધુઓની સંખ્યા ફક્ત ચાલીશથી પચાસની જ હતી. એમની સાથે પણ ફક્ત પંદર જ સાધુ હતા, પણ એમના ઉપદેશથી અને ચારિત્રજળથી એ સંખ્યા વધી ગઈ હતી. તેઓશ્રીના અક્ષરદેહ-રૂપી પુસ્તકો આજે પણ એમની શક્તિ અને બુદ્ધિનું ભાન કરાવે છે.

પ્રોગ્રામ ખત્તાસ કરી સભા વિસર્જન કરવામાં આવી હતી.

અખોરના એ જ મંડપમાં સત્તરભેદી પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી.

૨૪૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બીજો દિવસ.

બરાબર સાડાનવ વાગે આજના દિવસનો કાર્યક્રમ શરૂ કરવામાં આવ્યો. ગુરૂ-સ્તવના કરવામાં આવ્યા બાદ મુનિરાજશ્રી પુન્યવિજયજી મહારાજે બોલતા જણાવ્યું હતું કે આ શતાબ્દિના ઉત્પાદક શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરિજી છે. આવા મહોત્સવોમાંથી આપણને ઘણું ઘણું જાણવાનું તથા શીખવાનું મળે છે. પૂજ્ય આત્મારામજી મહારાજ ક્ષત્રીયકુળમાં જન્મ્યા હતા છતાં જૈન સ્થાનકવાસી કુળમાં ઉછર્યા હતા. અહિંઆથી જ તેમનામાં જૈન ધર્મના બીજ વવાણા હતા. સ્થાનકવાસી સાધુ થઈ બત્રીશ આગમોનો અભ્યાસ કરતા એમની જિજ્ઞાસા વધી ગઈ. એમણે સત્યનું શોધન કરવા પ્રવૃત્ત કર્યો કર્યો અને તેમણે પ્રાપ્ત કરેલું સનાતન સત્ય પોતાના જીવનમાં ઉતારી બીજાઓને અર્પણ કર્યું.

જ્યારે જ્યારે વાદવિવાદના પ્રસંગો ઉપસ્થિત થતા ત્યારે તેઓ જરાપણ ઉરકેરાતા નહિ કે અધીરા થતા નહિ, પણ શાન્તિથી પોતાને કહેવાનું હોય તે જણાવતા અને સામાના દિલમાં ઉતારતા. અમેરીકાના ચીકાગો શહેરની ધર્મ પરિષદમાં તેઓશ્રીને આમંત્રણ મળ્યું હતું. એક જૈન સાધુ તરીકે જલ્લિહાર કરી ત્યાં જવાને તેઓ અશક્ત હતા પણ ધર્મ-પ્રચારની આવી અમૂલ્ય તક કેમ જવા દેવાય ? આખરે તેઓએ જૈન દર્શન ઉપર એક એક નિબંધ તૈયાર કરી શ્રીયુત વીરચંદ્ર રાધવજી બાર-એટ-લોને તૈયાર કરી પોતાના પ્રતિનિધિ તરીકે અમેરીકા મોકલ્યા. જેમણે એમનું કાર્ય પ્રશંસનીય રીતે કર્યું, પરંતુ જ્યારે તેઓ પાછા ફર્યા ત્યારે સમાજે એમના પરદેશગમન માટે મહેટો ઉદાપોદ કરી મૂક્યો ત્યારે મહારાજશ્રીએ શાસ્ત્રના આધારે ટાંકી બતાવ્યું કે જ્યારે અંભાતમાં મોગત રાણી આવ્યા ત્યારે વસ્તુપાળ તેમની સાથે મક્કા મદિના ગયા હતા, તોરણો ચઢાવ્યા હતા અને કોલાહલ શાન્ત પડ્યો અને પરદેશગમન સુલભ બની ગયું.

સભામાં પધારેલ નાયબ સુબાસાહેબે બોલતા જણાવ્યું કે આપણે સૌ ભેગા થઈ શતાબ્દિ મહોત્સવ ઉજવીએ છીએ એ બદલ મારા અભિનંદન છે. દરેક ધર્મમાં સત્ય રહેલું છે. લોકોમાં રહેલું જ્ઞાન આવા પ્રસંગોથી દૂર થઈ શકે છે. જૈન ભાઈઓએ પોતાના ભાઈઓને કલાકૌશલ્ય અને નીતિનું શિક્ષણ આપવું જોઈએ ધર્મ એ બળવાન શક્તિ છે. સત્ય કહેનારા બહુ થોડા હોય છે. આવા પ્રસંગો સમાજનાં રહેલી મલીનતા દૂર કરી કરી તેમને સદ્માર્ગે પ્રેરે છે. આત્મારામજી મહારાજે ઘણી સેવા કરેલી છે. શતાબ્દિનો વિજય ઇચ્છતા પોતાને બોલાવા માટે આપવામાં આવેલી તકનો તેઓશ્રીએ આભાર માન્યો હતો.

બાદ પ્રવર્તક શ્રીમદ્ કાન્તિવિજયજી મહારાજે બોલતા જણાવ્યું કે મારા ગુરૂના ગુણાનુવાદ કરવા માટે આખી સભા ભેગી થઈ છે. અત્રે ગુણાનુવાદ સાંભળી મારા દિલને બહુ જ આનંદ થયો છે. મહારાજશ્રી જન્મે ક્ષત્રીપુત્ર હોવા છતાં દેવા સંયમી અને શાન્ત હતા તેમ જ કેટલા સહનશીલ હતા ને તેઓશ્રીએ માલેરકોટલાનો અઘ્ઘાઈ મહોત્સવ તથા મારવાડમાં પીંડવાડાના ગોડીમાં મળેલા લૂંટારાના પ્રસંગો વર્ણવી બતાવ્યું હતું. અત્રે ટેનમાંથી બીજા વક્તાઓ આવી પહોંચતા મહારાજશ્રીનું બ્યાખ્યાન મુલતવી રહ્યું હતું.

પાટણમાં ઉજવાયેલ શતાબ્દિ મહોત્સવ.

૨૪૫

ભાવનગરના વલ્લભદાસ ગાંધીએ યોજાતા જણાવ્યું હતું કે પંજાબમાં આર્ય-સમાજ અને સનાતનીઓ તરફથી જૈનધર્મ ઉપર આક્ષેપો થઈ રહ્યા હતા, ગુજરાતમાં શાન્તિસાગર અને હુકમ મુનિ તરફથી હુમલા થઈ રહ્યા હતા ત્યારે આ મહાન વિભૂતિના જન્મ થયો હતો અને તેને સૌને સંવાદપૂર્વક જીતી જૈન ધર્મ તે સનાતન ધર્મ જ છે તે ખતાવી આપ્યું હતું. સભા તરફથી આત્માનંદ સીરીઝ શરૂ કરવામાં આવી છે તે પ્રસંગોચિત જાહેર કર્યું હતું.

ભોગીલાલ કવિએ સંગીતમાં સ્તુતિ કાવ્ય ગાઈ સંભળાવ્યું હતું અને કરાંચીવાળા પોપટલાલ ત્રિભોવનદાસે યોગ્ય વિવેચન કર્યું હતું.

જાપોરના મહારાજશ્રીની જામીને ગાડીમાં પંધરાવી વરઘોડા કાઢવામાં આવ્યો હતો.

રાત્રીના પ્રભા-વના, રાત્રીજગો કરવામાં આવ્યો હતો. વ્યાયામના સુંદર પ્રયોગો વિદ્યાર્થીઓએ તથા ધીમ્નઓએ કરી ખતાવી લોકોના દિલ રંજન કર્યા હતા. પચાસરાજી ભારે આંગી રચાવી હતી. ભાવના પાખું ખેડી હતી.

ત્રીજો દિવસ.

પ્રારભમાં દંવ ભોગીલાલે વીર સ્તુતિ સાથે સંગીતકાવ્ય સંભળાવ્યા હતા. ત્યારબાદ પંડિત સુખ-લાલજીએ પોતાનું વક્તવ્ય સમ-યાનુસાર આપ્યું

હતું અને શ્રી જિનવિજયે સમ-યને અનુસાર યો-જવા સાથે પૂજ્ય પ્રવર્તક શ્રી કાન્તિ-વિજયજી મહારાજશ્રીની ઇચ્છા-નુસાર જ્ઞાનમંદિર તુરતમાં કરવા માટે શ્રી સંધને વિનંતિ કરી હતી.

ચોથો દિવસ.

જૈન જ્યોતિના તંત્રી ધીરજલાલ ટોડરશીના અવ-ધાન પ્રયોગો અને વરકાણા પાર્શ્વ-નાથ વિદ્યાલયનું સંગીત ને પંજાબ, ગુજરાતના ના વિદ્યાલયના વિદ્યાર્થીઓએ સંગીત

શાન્તમૂર્તિ ૨૧૦ હંસવિજયજી મહારાજ
(શ્રીશતાબ્દિના પ્રેરક)

૨૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તથા વ્યાયામના પ્રયોગો કરી જતાવ્યા હતા.

યૈવ શુદ્ધ ના રોજ સવારે નવ વાગે મહારાજના ફાટાને ગાડીમાં પધરાવી શ્રી પ્રવર્તકજી મહારાજ, અન્ય સાધુ સમુદાય, સાધ્વી મહારાજો ને શ્રાવક-શ્રાવિકાના બહોળા સમુદાય સાથે વાજતે ગાજતે તે સરઘસ શ્રીસાગરના ઉપાશ્રયે લઈ જવામાં આવ્યું હતું. ત્યાં મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે શતાબ્દિ પછી શું? ને સંજ્ઞાથી અસરકારક વિવેચન કરી મહોત્સવની પૂર્ણાકૃતિ બહાર કરવામાં આવી હતી.

સાદડી (મારવાડ)

શતાબ્દિની સફળતા—સાદડીમાં પંચાયતી નોંધરાના વ્યાખ્યાન હોલમાં આચાર્યશ્રી લખિષસૂરિના પ્રમુખપણા નીચે મુનિશ્રી વિદ્યાવિજયજી, મુનિશ્રી જીવનવિજયજી, મુનિશ્રી દર્શનવિજયજી, મુનિશ્રી હિમાંશુવિજયજી, મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી, મુનિશ્રી જ્ઞાનવિજયજી આદિનાં બહાર ભાષણો થયાં હતાં. બધા મુનિરાજોએ આજ્ઞાસત્ત્વની પદ્ધતિ પ્રમાણે ઊભા થઈને વ્યાખ્યાન આપ્યાં હતાં. ફાગણ સુદિ ૧૪ ના દિવસે આચાર્યશ્રી વિજયલખિષસૂરિ, મુનિ વિદ્યાવિજયજી, મુનિશ્રી દર્શનવિજયજી આદિ લગભગ ૨૫-૩૦ મુનિરાજો અને સમસ્ત શ્રીસંઘ સમક્ષ મુનિશ્રી વિદ્યાવિજયજીએ, સ્વ. આચાર્યશ્રી આત્મારામજી મહારાજની પ્રભાવકતાનું વર્ણન કરી તેમની વડોદરામાં ઉજવાતી જયન્તી માટે દરેક ઉપસ્થિત કર્ગો હોતે—“ આત્મારામજી મહારાજની શતાબ્દિ ઉત્સવની આ અંતઃકરણથી સફળતા ઇચ્છે છે. ”

આ સિવાય મુંબઈ, સુરત ભાવનગર, મોરબી, રાંદેર ઉંઝા, રામનગર, ધુલીયા, છત્રાસા, શીનોર, ધોરાજી, વઢવાણ શહેર, મૂળ, કરાચી, જુનેર, માલેગામ, બામનગર, આગ્રા, સોનગઢ, પાલીતાણા, રોહીડા, પાલનપુર, ધોળકા, અમદાવાદ, અવવાડ વગેરે અનેક નાના મોટા શહેરો અને ગામોમાં જન્મશતાબ્દિ ઉજવવામાં આવી હતી.

શ્રી વીશ સ્થાનક તપ પૂજા (અર્થ સહિત)

(વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન તથા યંત્ર સહિત.)

વિસ્તારપૂર્વક વિધિ વિધાન, નોટ, ચૈત્યવંદન, સ્તવનો, મંડળ વગેરે અને સાદી સરલ ગુજરાતી ભાષામાં અર્થ સહિત અમોઝે પ્રકટ કરેલ છે. વીશ સ્થાનક તપ એ તીર્થંકરનામકર્મ ઉપાર્જન કરનાર મહાન તપ છે. તેનું આરાધન કરનાર બહેન તથા બંધુઓ માટે આ ગ્રંથ અતિ મહત્વનો અને ઉપયોગી છે. શ્રી વીશ સ્થાનક તપનો યંત્ર છે તેમ કોઈ અત્યાર સુધી જાણતું પણ નહોતું, છતાં અમોઝે ઘણી જ શોધખોળ કરી, પ્રાચીન ઘણી જ જૂની તાડપત્રની પ્રત ઉપરથી મોટો ખર્ચ કરી, ફોટો બ્લોક કરાવી તે યંત્ર પણ શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજીની છબી સહિત છપાવી આ બુકમાં દાખલ કરેલ છે. આ એક અમૂલ્ય (યંત્ર) નવીન વસ્તુ જિનાલય, ઉપાશ્રય, જ્ઞાનભંડાર, લાઇબ્રેરી અને ઘરમાં રાખી પ્રાતઃકાળમાં દર્શન કરવા લાયક ચીજ છે. આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભપૂરીશ્વરજી મહારાજની આજ્ઞાથી અને તેઓશ્રીની રૂબરૂ તમામ વિધિવિધાન અર્થ વાંચી, શુદ્ધ કરીને પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે. શ્રી નવપદજી પૂજા વિધિવિધાન અર્થ યંત્ર વગેરેથી પ્રકટ કર્યા પછી આ અમારો બીજો પ્રયત્ન છે. યંત્રની કિંમત બે આના.

ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં છપાવી સુશોભિત બાઇડીંગથી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે છતાં કિંમત બાર આના માત્ર રાખવામાં આવેલી છે.

Reg. No. B. 431.

અધીં કિંમતે.

શ્રી આત્માનંદ જન્મ શતાબ્દના શુભ પ્રસંગે સં. ૧૯૬૨ ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ થી બાર માસ માટે શ્રી આત્મારામજી મહારાજકૃત નીચેના પુસ્તકો અધીં કિંમતે આપવામાં આવશે (સીલીકમાં હશે ત્યાં સુધી).

મૂળ કિંમત.

અધીં કિંમત.

તત્ત્વતિર્ણ્યપ્રાસાદ

૧૦-૦-૦

૫-૦-૦

જૈનધર્મવિષયક પ્રશ્નોત્તર

૦-૮-૦

૦-૪-૦

આત્મવલ્લભ સ્તવનાવળી

૦-૬-૦

૦-૩-૦

લખો:—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

તૈયાર છે, જલદી મંગાવો.

શ્રી ભદ્રાહુસ્વામીવિરચિત—

શ્રી બૃહતકલ્પસૂત્ર બીજો ભાગ.

(મૂળ, લાખ્ય, ટીકા સહિત)

અતિમાન્ય આ છેદસૂત્રનો બીજો ભાગ પ્રાચીન ભંડારોની અનેક-લિખિત પ્રતો સાથે રાખી અથાગ પરિશ્રમ લઈ સાક્ષરવર્ધ મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સંશોધન કરી તૈયાર કરેલ છે.

પ્રથમ ભાગ કરતાં બાર ફોર્મનો વધારો થતાં ઘણોજ મોટો સુંદર જલુ ઉંચા ટકાઉ કાગળ ઉપર સુંદર શાસ્ત્રી અક્ષરોમાં શ્રી નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં મોટો ખર્ચ કરી સુશોભિત મજબુતખાઈ ડીંગ સાથે પ્રકટ કરવામાં આવેલ છે. કિંમત મુદલ રૂ. ૫-૪-૦ પોસ્ટેજ જુદું. આવું પ્રાચીન સાહિત્ય સુંદર રીતે પદ્ધતિસરનું પ્રકાશન ફક્ત આ સભા જ કરે છે. જૈન જૈનેતર વિદ્વાનો અને હિંદની કોલેજના પ્રોફેસરો, પાશ્વિ-માલ્ય અનેક વિદ્વાનો મુક્તકંઠે પ્રશંસા કરે છે.

ભાષા પ્રાકૃત સંસ્કૃત છતાં આવા ઉચ્ચ સાહિત્યના ગ્રંથોની પ્રસ્તાવના તથા અનુક્રમણીકા ગુજરાતી ભાષામાં આપવાનો સર્વ કોઈ આ શું વસ્તુ છે—ગ્રંથ છે તે જાણી શકે તે માટે નિર્ણય કરેલ છે. અભ્યાસકોના અભ્યાસ માટે પાઠાંતર, પુટનોટ પરિશિષ્ટ વગેરે આપવામાં આવેલ છે. ભંડાર અને લાઈબ્રેરીના શણગારરૂપ બાહ્ય સ્વરૂપ પણ સુંદર કરવામાં આવેલ છે.

આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું. — ભાવનગર.